

КОРАЦИ

реконструкција

Теме броја:

ВЕСТИ

МАЛИ
ПИСЦИ
ПЕСНИЦИ

ОСМАЦИ

ТАКМИЧЕЊА

ШКОЛСКИ
ЖИВОТ

НАШИ
ТАЛЕНТИ

ИНТЕРВЈУ

КУЛТУРА

АЗБУЧНИК
БЕРЕ

На путу до Дорћола

ПРОСЛАВА МАЛЕ МАТУРЕ МОЖЕ ДА ПОЧНЕ !!!

број

26

Генерација 2000

Успомене на време...

Покушавам да се присетим како је све почело... Први дан септембра, пуно школско двориште радозналих дечијих лица и узбуђених родитеља. Сами себи смо веома важни јер смо постали школарци, а у ствари уплашени од непознатог. Након тог септембарског јутра почињу године нашег одрастања, маштовитих несташлука, учења и прелепог дружења.

Нажалост, године брзо пролазе. Школски дани су били безбрижни и леви, али су нам пребрзо и неприметно промакли. Њиховог значаја постајемо свесни тек у годинама које следе.

Препричаваћемо доживљаје и вероватно додавати понеки детаљ да би звучали као стварне анегдоте. Знаћемо крај таквих прича, али ћемо их испричати до краја и искрено се насмејати.

ОНИ СУ НАМ ПРЕДАВАЛИ

Учитељице: Милева Дачић, Весна Ристић, Биљана Антонијевић, Мира Симић и Свјетлана Ненадић.

Одељењско веће осмог разреда: Наташа Станојковић, српски језик; Оливера Цветковић, енглески језик; Верица Ђурђевић, ликовну културу; Светлана Коркановић, музичку културу; Јоца Стојков, историју; Јелена Поповић, географију; Наташа Табаковић и Станислав Милошевић, физику; Ружица Рајковић, математику; Нина Радованац и Милица Видергар Покрајац, математику и информатику; Александра Радић, биологију; Биљана Тадић, хемију; Невенка Стефановић, Михаило Милинчић и Небојша Дабић, техничко образовање; Милутин Костић, физичко васпитање; Снежана Марковић и Драгана Бајчета, руски језик и грађанско васпитање; Зоран Чучковић, верску наставу; Наташа Јовановић, психолог; Ракина Грујичић и Кристина Булатовић, педагози и Миомир Драгаш, директор школе.

Одељење 8/1

01. Алимпић Исидора
02. Анчић Филип
03. Божовић Вук
04. Видић Елена
05. Глоговац Василије
06. Грбић Тихон
07. Еркић Валентина
08. Живковић Анђела
09. Јовановић Исидора
10. Јовановић Марко
11. Јовановски Филип
12. Лазовић Ђорђе
13. Милатовић Анђела
14. Милијић Јован
15. Милијић Стефан
16. Митровић Немања
17. Мишковић Сања
18. Никетић Јован
19. Обрадовић Сара
20. Рашковић Андреа
21. Ристић Марија
22. Саватовић Лука
23. Снегић Нађа
24. Станковић Стефан
25. Тасић Никола
26. Шошкић Иван

Одељењски старешина:
Оливера Цветковић

НЕКАДА – 5/1 И САДА – 8/1

Одељење 8/2

01. Андрић Катарина
02. Величковић Огњен
03. Вуковић Ивана
04. Вучетић Павле
05. Генић Наталија
06. Илијевић Магија
07. Исаковић Војин
08. Исаковић Василије
09. Лалатовић Ивона
10. Јеленић Милица
11. Маринковић Горана
12. Милетић Данило
13. Миловановић Милица
14. Милутиновић Вук
15. Михајловић Милица
16. Михајловић Павле
17. Мишић Алекса
18. Николић Достана
19. Павловић Јован
20. Перић Пеђа
21. Петровић Дејан
22. Рајић Милан
23. Ристић Зорана
24. Стевановић Ана
25. Стошић Никола
26. Тулимировић Ива

Одељењски старешина:
Милутин Костић

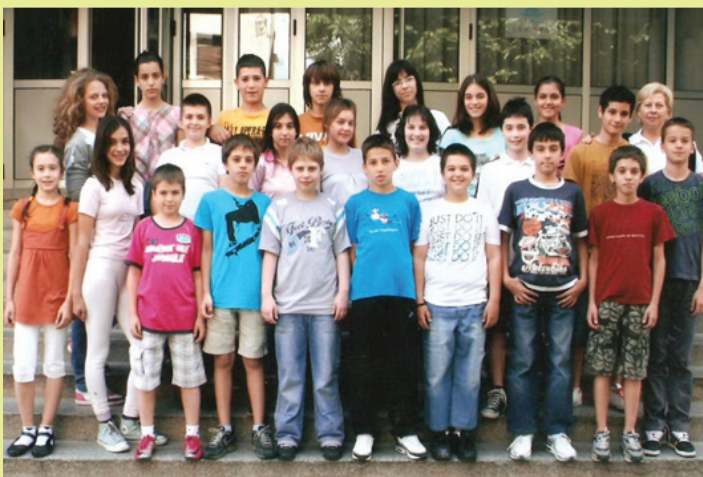
НЕКАДА – 5/2 И САДА – 8/2

Одељење 8/3

01. Алексић Никола
02. Башић Исидора
03. Видосављевић Јелена
04. Димитријевић Данијел
05. Ђорђевић Стефан
06. Ђорђић Лазар
07. Ивковић Страхиња
08. Јоксић Немања
09. Јунис Даница
10. Креузи Дијана
11. Латиновић Марко
12. Латиновић Милош
13. Лукић Игор
14. Миловановић Ана
15. Миловановић Матеја
16. Мрачић Никола
17. Петковић Ива
18. Попара Петра
19. Радовановић Марта
20. Радојичић Милица
21. Симеуновић Никола
22. Симић Давид
23. Смиљанић Урош
24. Спасеновић Александра
25. Тодоровић Јована
26. Томић Миња
27. Тошић Ружица
28. Ђакић Драгутин

Одељењски старешина:
Верица Ђурђевић

НЕКАДА – 5/3 И САДА – 8/3

ИВА ТУШИМИРОВИЋ, 8/2, рођена је у Београду, 14. септембра 2000. године. У први разред Основне школе „Иван Горан Ковачић“ уписана је 2007. године. Осми разред, као и све претходне, завршила је са просечном оценом 5,00 и примерним владањем. Својом ненаметљивом амбициозношћу, вишеструком талентованошћу, а уз систематичан и константан рад, остварила је изузетне резултате у ваннаставним активностима, а посебно на такмичењима:

3. разред: 1. место на школском такмичењу рецитатора; признање за учешће на међународном математичком такмичењу „Кенгур без граница“.

4. разред: 3. место на конкурс у „БОЖИЋНЕ И НОВОГОДИШЊЕ ПРИЧЕ И ЦРТЕЖИ“, у организацији „Фонда јединства православних народа“, при ОШ „Свети Сава“. **2. место** на школском такмичењу рецитатора; диплома за запажен резултат на међународном математичком такмичењу „Кенгур без граница“.

5. разред: 1. место на општинском такмичењу из математике и **2. место** на окружном такмичењу из математике; **1. место** на општинском такмичењу из биологије и **3. место** на окружном такмичењу из биологије; **2. место** на општинском такмичењу из српског језика и **2. место**

на окружном такмичењу из српског језика;

1. место на конкурс у рецитовању стихова Пушкина, у организацији Руског центра за науку и културу у Републици Србији, „Руски дом“, у Београду.

6. разред: 2. место на општинском такмичењу из српског језика и **3. место** на окружном такмичењу из српског језика; **2. место** на општинском такмичењу из физике и **1. место** на окружном такмичењу из физике и **1. место** на државном такмичењу из физике; **2. место** на општинском такмичењу из математике, учешће на окружном такмичењу из математике;

1. место на конкурс у „Мој руски дом, моја Русија“, у рецитовању стихова на руском језику, у организацији Руског центра за науку и културу у Републици Србији, „Руски дом“, у Београду.

7. разред: 1. место на општинском такмичењу из физике и **1. место** на окружном такмичењу из физике и **3. место** на државном такмичењу из физике;

1. место на II Међународном пушкинском такмичењу дечјег стваралаштва „Ми смо рођени за надахнућа...“, у рецитовању на руском језику и за ликовни рад, у Москви. За награду је добила путовање у Москву где су јој уручени диплома и пехар.

1. место на конкурс у „Дан руског језика“, у организацији Руског центра за науку и културу у Републици Србији, „Руски дом“, у Београду, у рецитовању стихова Љермонтова на руском језику.

8. разред: 2. место на општинском такмичењу из физике и **2. место** на окружном такмичењу из физике и **2. место** на државном такмичењу из физике.

Остварила је пласман на Српску физичку олимпијаду, која ће се одржати у септембру. **1. место** на општинском такмичењу из књижевности и **2. место** на окружном такмичењу из књижевности и **3. место** на републичком такмичењу из књижевности; **2. место** на општинском такмичењу из биологије и **2. место** на окружном такмичењу из биологије; **3. место** на општинском такмичењу из географије.

1. награда на међународном такмичењу „Познаваоци Русије и руског језика“, у рецитовању стихова на руском језику.

1. награда на међународној олимпијади „Лик Русије – 2014“, у организацији средње образовне школе при Амбасади Русије у Србији.

Завршила је Основну музичку школу „Владимир Ђорђевић“, одсек за клавир. Завршила је А1-курс немачког језика. Положила је немачки језик за 5. 6. 7. и 8. разред основне школе са просечном оценом 5,00. Током школовања похађала је Студио глуме и културе говора у „Дечјем културном центру“, часове плеса у Плесном студију „Врачар“ (2012. је освојила **1. место** на Отвореном првенству лиге, у Чачку, у категорији латино плесова). У школи је похађала секције/ додатну наставу из српског, математике, физике, биологије, руског, енглеског језика.... Активно је учествовала на свим школским и ваншколским приредбама од 1 – 8 разреда и често била конферансије. Аутор је већег броја прилога за школски лист „КОРАЦИ“. У 7. разреду је била члан Ђачког парламента. Као члан руског хора наступала је много пута на различитим манифестацијама у школи и ван ње (нпр. галерија „Прогрес“, Руски дом, Руска школа...) Од спортских активности тренирала је одбојку и капоеро, тренутно се активно бави тенисом. Говори енглески, руски и немачки језик.

ИСИДОРА БАШИЋ, 8/3, рођена је 18. августа 2000. год. у Београду. Уписала је 2007. године први разред и свих осам година школовања иде у наведену школу. Све време школовања има одличан успех и просечну оцену 5.00. Такође има и примерно владање. Председник је Одељењске заједнице и члан је Ђачког парламента. На предлог одељењске заједнице 2015. године, разредног старешине и Одељењског већа добила је Светосавску награду школе. Од петог разреда учествује у такмичењу као члан кошаркашког тима и освојила је прво место на општини. Такође је учествовала у тимовима за одбојку - освојила је друго и треће место на општини. Игра радо рукомет и мали фудбал, хоби јој је пливање, воли филм и радо посећује биоскопе, слуша музику, воли да путујем. Страни језици је нарочито интересују и говори руски, енглески и шпански. Она је позитивна млада особа, весела, дружељубива, искрена, одговорна, вредна и амбициозна. Воли своју школу и поносна је што је била ученик школе „Иван Горан Ковачић“ и што је предложена за ученика генерације.

ВАСИЛИЈЕ ГЛОГОВАЦ, 8/1, рођен је 5.2. 2000. године у Београду. Основну школу „Иван Горан Ковачић“ уписао је 2007. године. Све време школовања има одличан успех и просек оцена 5.00, такође и примерно владање. **Награде:** општинско из историје 5, 6. и 7. разред, а у 8. разреду **2. место**. Општинско такмичење из књижевности у 7. и 8. разреду **3. и 2. место**. **Биологија:** 6. разред - **3. место** на општинском, **физика:** 6. разред учешће на општинском. **Спортске награде:** 6. разред - **3. место** на општинском из рукомета и **3. место** на општинском из кошарке, 8. разред **2. место** на општинском такмичењу из кошарке и **2. место** на општинском из одбојке. **Светосавску награду** школе добио је у шестом разреду.

НАТАЛИЈА ГЕНИЋ, 8/2, рођена је 13.06.2000. године на Цетињу, у Црној Гори. Основну школу „Иван Горан Ковачић“ уписује 2007. године. Осми разред, као и све претходне, завршила је са просечном оценом 5,00 и примерним владањем. **Такмичења:**

3. разред: 1. место на општинском такмичењу из математике

- Запажен резултат на међународном такмичењу „Кенгур без граница“
- **Награда на ликовном конкурс**у Националне географије „Нацртај своје срећно дрво“.

4. разред: учешће на међународном математичком такмичењу „Кенгур без граница“ и **1. место** за главну улогу у представи „Краљевски фестивал“ на општинском такмичењу у драмском стваралаштву ПОЗОРИШНЕ ИГРЕ ДЕЦЕ ЗВЕЗДАРЕ 2011. **Награда за улогу** „Краља Маља“ у представи „Краљевски фестивал“ на 26. фестивалу Позоришних игара деце и младих Београда.

5. разред: 1. место на општинском такмичењу из биологије, **2. место** на општинском такмичењу из математике, **2. место** на општинском такмичењу из српског језика, **2. место** на окружном такмичењу из српског језика. Награда за запажен резултат на међународном такмичењу „Кенгур без граница“ за 2012. годину.

6. разред: 3. место на општинском такмичењу из физике, **3. место** на општинском такмичењу из историје. **Награда за победу на ликовном конкурс**у на промоцији књига Пита Џонсона.

7. разред: 3. место на општинском такмичењу из биологије, **1. место** на општинском такмичењу из географије, **3. место** на окружном такмичењу из географије, **3. место** на општинском такмичењу из математике, **3. место** на општинском такмичењу из српског језика, **2. место** на окружном такмичењу из српског језика, **2. место** на општинском такмичењу из историје.

8. разред: 3. место на општинском такмичењу из биологије, **3. место** на општинском такмичењу из енглеског језика, **2. место** на општинском такмичењу из српског језика, **2. место** на окружном такмичењу из српског језика, учешће на републичком такмичењу из српског језика, **1. место** на општинском такмичењу из књижевности „Књижевна олимпијада“, **1. место** на окружном такмичењу из књижевности „Књижевна олимпијада“, **2. место** на републичком такмичењу из књижевности „Књижевна олимпијада“, **2. место** на општинском такмичењу из географије и **3. место** на окружном такмичењу из географије.

Активности: Похађала је курс енглеског језика на институту „ELI“ од 2008. до 2013. године, а од 2013. похађа енглески језик у школи језика „ALPHABET“. У Лондону 2014. године добија сертификат за успешно завршен курс енглеског језика на нивоу B2 под покровитељством BRITISH COUNCIL-а (INTERNATIONAL QUEST). Ове године полаже FCE (FIRST CERTIFICATE EXAM). Од 2014. године похађа руски језик у школи језика „St. Nicolas“. Тренирала је ритмичку гимнастику, кошарку, одбојку, пливање, кик бокс. Осам година је тренирала спортски плес у плесном клубу „Спин“ и остварила запажене резултате на државним и међународним такмичењима. Од 4. године се бави и глумом. Била је члан вршњачког тима од 4. до 6. разреда. Од 7. разреда је члан Ђачког парламента. У седмом разреду је била потпредседник, а у осмом је председник Ђачког парламента. Током година је похађала секције и додатне наставе из српског, руског и енглеског језика, математике, физике, биологије, историје и географије. Учествовала је на приредбама поводом Савиндана од 1. до 7. разреда, као и на приредбама поводом Дана школе. Такође је од 1. до 7. разреда учествовала на приредбама у Руском дому и један је од најактивнијих учесника у акцији „Путујем, упознајем планету“ (презентација о Русији). Волонтирала је као члан „Пријатеља деце Звездаре“. Учествовала је на разним манифестацијама, активностима и радионицама у организацији општине Звездара: рецитовање на Дану школе у ОШ „Бошко Буха“, учествовање на приредби за особе са инвалидитетом и у пројекту „Превенција злоупотребе наркотика, ХИВ/сиде и криминала код младих особа кроз програме породичних вештина“... Учествовала је у свим добротворним акцијама школе. Аутор је већег броја текстова и ликовних радова за школски лист „Кораци“. Способности и умећа: клизање, скијање, вожња сноу борда, лепо цртање, изражајно рецитовање, беседништво...

На седници Наставничког већа, која је одржана 5. 6. 2015. године, за ђака генерације изабрана је Ива Тулимировић, ученица 8/2.

ЧЕСТИТАМО !!!

Александра Спасеновић, 8/3

Предложена је за спортисткињу генерације јер је од првог до осмог разреда имала одличан успех и примерно владање, а паралелно се успешно бавила спортом. Са 10 година је почела да тренира одбојку и била је веома успешна. Прво је тренирала у „Радничком“, па је прешла у одбојкашки клуб „Спас“. Учествовала је на Првенству Београда за пионирке 2012/2013. године где је освојила **2. место**. Убрзо је прешла у кадетску екипу где је капитен и игра на позицији примача. У шестом разреду са екипом школе освојила је **треће место** на Општинском такмичењу из кошарке, а у осмом разреду **прво место** на Општинском такмичењу такође из кошарке. У осмом разреду на Општинском такмичењу из одбојке освојено је **треће место**.

За спортисту генерације изабран је **Василије Глоговац, 8/1**. Детаљно је представљен као један од предлога за ђака генерације. Само да нагласимо да је своју школу представљао на спортским општинским такмичењима од 6. до 8. разреда у свим екипним спортовима (одбојка, кошарка, рукомет) и освајао награде - укупно 4 признања. Са 7 година тренира

ПОСВЕЋЕНОСТ И РЕЗУЛТАТИ (интервју са Наталијом Генић)

Наталија Генић постигла је ове школске године одличне резултате на такмичењима из географије, биологије и енглеског језика, а на такмичењима из српског језика, и то из обе области предмета, књижевност и граматика, изузетне резултате. Са Наталијом смо разговарали о таленту, труду и посвећености, српском језику, искуствима и резултатима.

„Кораџи“: Углавном су ђаци талентовани само за једну област. Како то да си ти талентована за све?

Наталија Генић: Не бих рекла баш да сам „талентована“. Више је то неки мој рад, труд и посвећеност да бих имала добре резултате.

На свим такмичењима остварујеш добре резултате, а и оцене су ти завидне. Како ти то успева?

Трудим се да од почетка ухватим темпо и да „зарадим“ добре оцене, трудим се да идем на што више такмичења и радим на себи.

Како се припремаш за такмичења?

Не припремам се нешто претерано да рецимо учим само српски две недеље. Углавном је оно што знам са часова и додатна припрема са наставницима. Такође, два дана пред такмичење прелистам литературу и обновим најбитније ствари. Сва та такмичења видим као тестове на којима могу да проверим своје знање.

Како си се одлучила баш за такмичења из матерњег језика?

Иако ме је замолила да је не спомињем, морам да кажем да је наставница српског имала велики утицај на мене да заволим српски језик и да желим да се такмичим.

Да ли си се и претходних година такмичила из српског језика?

Да, на такмичења из граматике идем још од петог разреда, док сам ове године одлучила да се опробам и у књижевности.

Зашто си одлучила да идеш на оба такмичења, и на књижевност и на граматичку? Обично се ученици одлучују само за једно.

Као што сам рекла, наставница је имала највећи утицај у томе, а и желела сам да се опробам у обе области да бих видела колико могу.

Да ли више волиш књижевност или граматику?

То је стварно тешко питање. Волим обе области подједнако, али можда мало више граматику зато што више волим да вежбавам неке задатке јер је, по мени, граматика приближнија математици.

Да ли можеш да набројаш сва признања из српског језика у осмом разреду?

Из области књижевност сам била прва и на општинском и на градском такмичењу, а на републичком сам заузела друго место. Што се тиче граматике, на општинском и на градском сам била друга, а за републичко још чекамо резултате.

Како си успела да оствариш тако високе резултате из обе области?

Па, рекла бих да је најбитније оно што научим у школи и стварно имамо добру основу, тако да је то пресудно.

Пошто ти толико добро иду и књижевност и граматика, да ли планираш да се и у будућности бавиш српским језиком?

У средњој школи сигурно планирам да наставим да се такмичим пошто већ имам директан пласман, а за даље ћемо видети.

Да ли желиш да поручиш нешто ученицима који би да следе твоје стопе и да постигну добре резултате из обе области пошто си ти једина ученица која је ишла на оба такмичења из српског језика?

Треба себи да поставите неки циљ и, ако желите да видите колико знате српски, ја бих вам препоручила да идете на оба такмичења. То је и добра припрема за даље школовање и за завршни испит, а то је и једно фантастично искуство. Желим пуно среће свим ђацима који ће се такмичити у овим областима наредних година.

Катјарина Андрић, 8/2

„Ни у чему што нам се дешава нисмо сами, ни први, ни једини“

Ту, пред мојим очима, лагано круже слике мог детињства. А свака слика има своју причу, свака прича има још један зарез јасно исписаних сећања.

Мала девојчица бледог лица уплашеним очима посматрала је великог дива - своју школу. Први кораци ка њој били су, попут ње, стидљиви и несигурни. А већ у следећем тренутку, она је била весела, срећна. Прошла је сва слова, све бројеве и све страхове који јој нису дали мира. Променила је део себе.

А онда, нова слика, потпуно другачија, са новим изазовом. Леп пролећни дан и у њему школско двориште испуњено веселом грајом. Девојчица је седела сама на клупи. Била је усамљена. Посматрала је остале девојчице из свог одељења. Весело су се играле и гласно смејале. Биле су срећне што су изабране. Вођа, једна самоуверена, енергична и отресита девојчица дала им је ту част. Част због које су оне понизно слушале вођу и чиниле све да јој удовоље. А већ у следећем тренутку неке од њих биле су одбачене. Уплакане, прилазиле су усамљеној девојчици и тражиле утеху. Вредело је труда и рада, победа је добијена. - Али, вреди ли ово, питала се девојчица. Не, овога пута није могла да победи овај део себе. Променити своје мишљење, своје жеље, своја дела и бити слуга због нечијег хира. Тешко је бити усамљен, тешко је гледати весело школско двориште. После много мучних дана девојчица се смејала у друштву сличном себи.

Многе слике су се вртеле у круг, неке ружичасте, а неке сиве и чиниле редове овог великог поглавља. Дошло је време да се и то поглавље затвори и отвори ново за неке нове изазове, победе и падове. И сви ти изазови, велики и непознати, донеће заборав оним старим.

Једног дана кружиће неке нове слике. Сlike са новим причама, исписане нежним срцем једне младе успешне девојке.

Ивона Лалајковић, 8/2

Збогом мојих петнаест година

Свако дете се у једном тренутку одвоји од детињства и дугим ногама закорачи у озбиљан, помало суров свет. На раскрсници смо живота, на крају нашег детињства.

Детињство је чаробно клупко што се врло брзо одмота у свилен конач успомена које чувамо целог живота. Завршили смо основну школу, тек смо ушли у наше животе, а већ се растајемо од детињства. Са собом ћу понети прегршт лепих успомена, први стисак руке особе коју волим, тајне, први пољубац, прву љубав, али и страх. Присећам се најлепших тренутака, првих часова проведених у школи, дугих разговора, шетњи кроз парк. Сетим се наших очекивања, разочарања, успона, падова, сетим се тебе...

Сваког дана сам те тражила међу хиљаду деце чекајући да се појавиш, да ми се осмехнеш, нежно дохватиш за руку. Твој загрљај би чинио да се осећам јаком, снажном. Увек си био ту за мене, да ми пружиш подршку кад ми је најтеже, да ми помогнеш кад поклекнем. Сећам се и последњег школског дана. Изашли смо из учионице, зачули добро познато школско звоно. То би, иначе, био знак за брзо спасавање од одговарања, али тада, зачувши тај звук, погледали смо се и са тугом у очима напустили школу знајући да одлазимо у зрелији, озбиљнији свет. Одједном, осетим грубо гурање моје другарице из клупе. Изненађено погледам у наставника биологије, који ме је крупним очима посматрао. Поново покушавам да те нађем међу хиљаду деце, али те сада не видим, очи су ми пуне суза. Знаш да ћу прегршт драгих успомена на невинне школске дане, на безбрижно и срећно детињство заувек носити у срцу као драгу успомену.

Знаш, треба пуно храбрости да се раздије, искочи кроз прозор детињства и уплива у мрачну, хладну и немирну воду и доплива до друге обале. На тој обали можда не греје сунце, али се ипак треба борити и храбро ићи у будућност, у нови дан.

Ива Пејковић, 8/3

Због реконструкције на наставу у друге школе

Због обимних радова на реконструкцији и санацији ОШ „Иван Горан Ковачић“ који су почели 1. марта, ђаци су наставу похађали у просторијама других школа.

Школе у којима се одвијала настава од 01.03.2015. до 12.06.2015. су:

- ОШ „Браћа Барух“ - ученици 5, 6, 7. и 8. разреда;
- ОШ „1300 каплара“ - ученици 2, 3. и 4. разреда;
- ОШ „Иван Горан Ковачић“ - ученици 1. разреда.

За ученике од 5. до 8. разреда био је обезбеђен превоз до школа у којима су гостовали. Настава за ученике 1. и 2. разреда је почињала од 8 сати, након чега су ученици могли да користе продужени боравак до 17:30 сати, остали ученици наставу су похађали у поподневним сатима, од 14 сати.

Ова реконструкција је јако дуго очекивана. Сада су се стекли услови и према информацији из Агенције за инвестиције Града Београда, радови ће трајати од 1. марта до 1. септембра 2015. године. Сви родитељи и ученици упознати

су са овим на састанцима, а директор је свим родитељима на личне адресе упутио обавештење о распореду пресељења током извођења радова. До одлуке да ђаци наставу похађају у другим школама док трају радови дошло је ради њиховог здравља и безбедности.

Директор школе, Миомир Драгаш, нагласио је да је ова реконструкција свима променила планове.

- Ова реконструкција нам мало помера распоред и морамо сви догађајно да се ангажујемо: наставници, родитељи, деца, али ове радове смо дуго чекали, а мислим да је то за добродошлицу свих ученика и наставника, ја молим за смирљење - каже он.

Такође је истакао да је сарадња са родитељима ђака ове школе увек била одлична.

- До сада смо учествовали у свим акцијама заједно и на истом смо задатку, истом циљу и имамо максималну подршку и разумевање - рекао је директор Драгаш.

Школска година је успешно приведена крају без обзира на отежане услове рада. Сви се надамо да ћемо нову школску годину започети у својој новој старој школи. Нигде није као код „куће“. (На фотографији су приказане промене школског дворишта.)

Редакција

КОМУНИКАЦИЈА – ЈЕЗИК - ГОВОР

Под термином КОМУНИКАЦИЈА крије се један огроман свет кога најчешће нисмо свесни. Комуникација је процес размене информација између два или више учесника. Најважнији облик комуникације јесте онај који се тиче људске комуникације, а он се скоро потпуно одвија путем језика, односно договореним системом знакова (данас је у употреби око 6.000 различитих језика).

ЈЕЗИК није само оно што се говори и пише, већ обухвата и процесе нашег мишљења, несвесне делове личности (ми и у сну причамо), емотивно се такође изражавамо језиком, а све више се разоткривају и невербални сигнали који су такође елементи језика. Гестовна комуникација особа са оштећењем слуха такође је језички систем.

ГОВОР, као облик комуникације, потпуно је подређен правилима језика извесне групе људи, па сваки језик на свету има своја правила, тј. граматику, мањи или већи фонд речи, дијалекте са посебним правилима и акцентима, жаргон, посебне термине у посебним областима (математика, политика, економија, итд.). Развијеност говорних органа чини нас специфичним у читавом живом свету планете.

Можемо да закључимо да се сви изражавамо на јединствен, себи својствен начин иако причамо истим језиком. Ово је потребно имати у виду када критикујемо или процењујемо нечије вербалне способности, посебно дечије чији се језички и ментални капацитети тек развијају. Зато, уколико имате било какве сумње у вези са начином причања (или „непричања“) вашег детета, потражите мишљење логопеда. У логопедији је најважнија правремена акција и превенција, како би се спречиле даље компликације и евентуалне последице. Будите корисни своме детету и реагујте одмах!

Милена Маринковић, гдџл. дефектолошко-логопед

АУТИЗАМ

Термин ПЕРВАЗИВНИ РАЗВОЈНИ ПОРЕМЕЋАЈИ (Pervasive Developmental Disorder – PDD), користи се од осамдесетих година прошлог века за описивање спектра проблема у понашању који се манифестују тешкоћама социјалне интеракције, имагинативних активности, вербалне и невербалне комуникације, као и лимитираним бројем репетитивних или стереотипних интересовања и активности.

Аутистични поремећај (класични аутизам) карактерише се израженим дефицитом у доменима социјалне интеракције, говорно-језичких способности и игре, изражено је присуство стереотипних активности и персервација и ограниченог круга интересовања и активности.

Аспергеров синдром обележен је дефицитима социјалне интеракције, прагматичких аспеката говора и праксицих активности и ограниченим кругом интересовања и активности.

Первазивни развојни поремећај који није на други начин означен подразумева аутистични репертоар понашања који не одговара у потпуности критеријумима за било који други поремећај из оквира аутистичног спектра.

Дезинтегративни поремећај у детињству карактерише се појавом масивне регресије између друге и девете године живота са тешким облицима аутизма и пропадањем говорно-језичких, когнитивних, социјалних и моторичких способности.

Ретов синдром је специфичан поремећај који се јавља готово искључиво код девојчица, праћен појавом микроцефалије, инфантилне регресије, менталне ретардације, недостатком употребе руку, упадљивим стереотипним покретима руку (најчешће покретима прања руку), и низом неуролошких тегоба.

Аутизам се чешће јавља код дечака. По свом физичком изгледу, ова деца се не разликују од својих вршњака. Симптоми су најчешће присутни већ током прве три године живота. Када се код детета дијагностикује аутизам, следе корените промене функционисања читаве породице, јер оно изискује максималну посвећеност родитеља. Специфичан лек за аутизам не постоји, али рана дијагностика, третман и укључивање у образовни процес, у великој мери могу допринети да ова деца остваре своје потенцијале, развију сопствене социјалне и комуникационе вештине, постану самосталнији и воде испуњенији и продуктивнији живот.

Милена Маринковић, гдџл. дефектолошко-логопед

Активности психолошко-педагошке службе у условима реконструкције наше школе

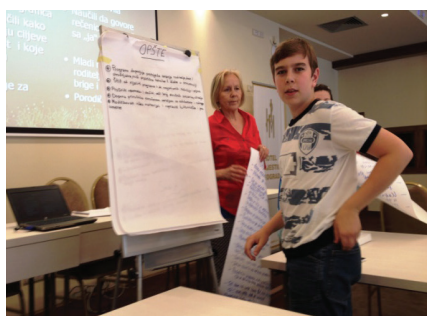
Култура као превентивно-васпитна акција

Активности психолошке службе школе одвијале су се у новим условима у три школе: ОШ „Браћа Барух“ са ученицима од 5-8. разреда, у ОШ „1300 Каплара“ са ученицима од 2-4. разреда, као и повремено у нашој школи са ученицима 1. разреда и због уписа-тестирања нове генерације ученика првог разреда.

У отежаним условима рада „у расејању“ издвајају се културно-превентивне васпитне, тематске активности:

* Психолог школе, Наташа Јовановић, организовала је посету 180 ученика 3. и 4. разреда Београдској филхармонији 27.03.2015. године. Пре одласка у филхармонију ученици су учествовали у радионици калиграфије у Педагошком музеју.

Слушало се и уживало у извођењу нашег најбољег симфонијског оркестра – филхармоније, дела „Чаробњаков ученик“ Пола Дика и нарацији истакнутог глумца Бојана Перића. Деца су се у веселој атмосфери музички едуковала, упознала са инструментима и увела у свет оркестарске музике.

* Психолог школе је 09.05.2015. године са председником Савета родитеља, Виолетом Максимовић, и учеником Петром Максимовићем из одељења 7/1 (одељенски старешина проф. српског језика Мирјана Марковић) учествовала на радном састанку евалуације УНОДЦ програма „Оснаживање породица – љубав и границе“ са представницима Министарства просвете науке и технолошког развоја, Снежаном Вуковић и Бориславом Максимовић.

Циљ је био презентовање примера добре праксе и идеја за даље ширење програма у превенцији насиља и повећања безбедности у школама.

Наташа Јовановић, психолог школе

МЕЂУНАРОДНИ ДАН МАТЕРЊЕГ ЈЕЗИКА

Матерњи језик је први језик који научимо. Он је део нас и нашег идентитета и зато га треба чувати и неговати. У свету се говори око 6000 језика, али према мишљењу стручњака око две трећине тих језика ће у 21. веку нестати. Око 12 милиона људи говори српски језик.

Од 2000. године у свету се 21. фебруар обележава као Међународни дан матерњег језика, у знак сећања на студенте који су 1952. године убијени у Даки јер су протествовали зато што њихов матерњи језик није проглашен за званични.

Ове године обележили смо овај дан у библиотеци „Невен“. Ученици наше и Основне школе „Никола Тесла“, представили су своје матерње језике изговарајући исте речи на разним језицима што смо са уживањем слушали. Биле су нам занимљиве презентације о различитим језицима, о неговању и коришћењу матерњих језика, комуникацији и употреби речи. Наше ученице су говориле на руском (Ивана Игњатовић, 6/1), на португалском (Сара Мијатовић, 5/3) и на данском (Нађа Тодоров, 5/1). У реализацији програма учествовале су и наставница руског језика Драгана Бајчета и наставница српског језика Снежана Костић Хавари.

Треба поштовати различите језике и културе, али посебну пажњу треба посветити очувању нашег матерњег језика. Лепо је знати и разумети што више страних језика јер, како се каже, колико језика знаш толико вредиш.

Александра Давинић, 6/1

ПУТНИЦЕ СА ДАЛЕКОГ НЕБА

*Сад смо безбрижни, лаки и нежни.
Помислимо: како су тиши, снежни
врхови Урала.
„Суматра“*

Сребрни се лук, у пролетње јутро, помешао са зором и сенком Фрушког брда. Завичај слутим. „Расцветане трешње, из заседа мамим“. Долином, тајно, Дунав тече, небо, лишће са Бранковог гроба, зеленило и гроздни виногради, сви потоци и све зоре помешаће се, „за мном ће живот у трешње да се мења“. Црњански би нам сада рекао да заменимо причу животом. „Где је живот?“

*

Најстарија српска гимназија основана 1791. године. Садашња зграда је подигнута 1891. као задужбина српског патријарха Германа Анђелића и његовог брата Стевана. Данас Карловачка гимназија представља филолошку гимназију у којој се изучавају савремени и класични језици и проверава знање из књижевности на „Књижевној олимпијади“.

Радња романа „Сеобе“ Милоша Црњанског одвија се у XVIII веку, метонимија, не, нису били савременици, фабула и сиже... „Смех ће мој падати, са небеског лука“. Смешимо се Стражилову, милујемо далека брда, смешимо се освојеним наградама, сетимо се да ваља поћи даље... Последњи шапат је Београд.

*

Сребрни се лук, у пролетње јутро, помешао са сивим и кишним, заталасаним брдима отежалим од дукових шума. Доњи Срем, мириси вечни, замагљено дрвеће, воде, облаци и сенке, „нема лепше земље од Србије, ни лепшег места од Тршића“. „Јесен, и живот без смисла“. Овог се пута приповедачу жури да исприча причу што пре.

*

Родну кућу Вука Караџића, како је он сам забележио, Турци су за време Карађорђеове владавине палили десет пута. Обновљена је и отворена тек у време одржавања првог Вуковог сабора 17. септембра 1933. године. Позорница са гледалиштем под отвореним небом, основна школа и пешачка стаза до Вукове куће изграђени су 1964. године (стогодишњица Вукове смрти). У основној школи, која носи Вуково име, проверава се знање из српског језика и језичке културе.

„Језик је хранитељ народа. Докле год живи језик, докле живи и народ.“ Гласовне промене, све речи у акузативу, глаголске синтагме, непроменљиве речи, да, акценат је дугосилазни... „Из завичаја, трешње“... Знамо да поток тече, растужи нас румена пруга, милујемо далека брда, смешимо се небу, гледамо у небо, у утеху. „Помислимо: како су тихи, снежни врхови Урала“. Последњи шапат је Београд.

Најшаа Сјанојковић, професорка српској језика

У СУСРЕТ УПИСУ У СРЕДЊЕ ШКОЛЕ

Национална служба за запошљавање објавила је резултате истраживања по коме су програмери једно од најплаћенијих занимања у Србији. Последњих година све је више фирми које се баве израдом софтвера и које стално запошљавају нове програмере.

Наша школа сваке године, пратећи техничко-технолошке трендове, у оквиру програма професионалне оријентације ученика организује предавања и презентације из области информатике и рачунарства. Тако су ученицима осмог разреда своју школу представили наставници и бивши ђаци Рачунарске гимназије из Београда. Презентација је одржана 9. фебруара у дигиталној учионици. Наши ђаци су имали прилику да сазнају новине из области информационо-комуникационих технологија, која су најтраженија занимања код нас и у свету, као и шта могу да науче у средњим школама које нуде могућност школовања у овој области.

*Милица Вигерџар, њроф. мајемајике и информмајике
Небојша Дабић, њроф. њехнике и информмајике*

Помозимо деци

Ученици седмог разреда који похађају наставу грађанског васпитања са наставницом Анитом Илић посетили су Свратиште за децу у Крфској улици. Циљ посете је био доношење материјала прикупљеног у хуманитарној акцији „Помозимо деци из Свратишта“, коју су организовали ученици грађанског васпитања, а у којој су учествовали сви ученици, родитељи и запослени наше школе. Тамо су нам васпитачи објаснили који је циљ Свратишта као установе и као организације. Свратиште постоји и ради од 2004. године. Раније је радило 24 часа дневно, али је данас отворено само преко дана. Свратиште обезбеђује храну и одећу деци и младима до 15 година. Данас има евидентирано преко 300 корисника који ту долазе с времена на време и око 60-оро деце која су стално ту. Волонтери организују едукативне радионице и помажу деци око учења. Имали смо прилику да упознамо добровољца који је дошао из Сингапура да би се бавио волонтерским радом, не само у Србији него и у свету. Једна волонтерка, коју смо такође упознали, ради у Свратишту упоредо са студијама педагогије, употпуњујући своје слободно време и стичући нова искуства.

Посета Свратишту је на нас оставила велики утисак. Овим путем смо се уверили да постоји велик број деце која живе у много лошијим условима од нас.

Захваљујемо се свима који су учествовали у акцији.

Никола Чојурић и Филип Бијељић, 7/2

Први успеси

Дуња Митровић, ученица 3. разреда наше школе, свира виолу и остварује изузетне резултате. На школском такмичењу у МШ „Јосип Славенски“, где Дуња похађа 2. разред основне музичке школе, као и на 13. Интернационалном фестивалу одржаном у Убу, Дуња је освојила прво место у такмичењу гудача – инструмент виола. Изводила је „Кончертино“ Станислава Маха. Чекају је још бројна такмичења и ми јој желимо успех!

Драјана Аничкић

ПОБЕДНИЦЕ „КЊИЖЕВНЕ ОЛИМПИЈАДЕ“

У Сремским Карловцима је у недељу 10. маја одржано Републичко такмичење из књижевности „Књижевна олимпијада“. Наше ученице 8/2 разреда Наталија Генић и Ива Тулимировић оствариле су изузетан успех освојивши друго и треће место на овом престижном такмичењу.

На фотографији су у дворишту Карловачке гимназије после доделе диплома и захвалница (с лева у десно) Ива Тулимировић, наставница Наташа Станојковић и Наталија Генић.

Н. С.

ДАТУМИ

У оквиру еколошког образовања обрађују се многе теме. Учимо како очувати животну средину. На часовима биологије, уз сарадњу наставнице Александре Радић израђени су ови плакати који све говоре.

М. А.

Мислиша 2015

На математичком такмичењу „Мислиша 2015“, на основном нивоу, ученица 2/3 Јана Живковић освојила је прво место.

Постигла је максималан број бодова и квалификовала се за републичко финале. Награђена је књигом и дипломом. Поред тога што је одлична ученица и воли математику, Јана је надарена и за друге области. Бави се фолкором и певањем, а изузетан је рецитатор.

Ученик 2/2 Лука Топаловић је на истом такмичењу освојио друго место. Награђен је књигом и дипломом.

Честитамо! Желимо им још пуно награда и признања.

Олгица Вукадиновић,
учитељица

Ми плешемо, свирамо, ...

Ученице 2/3 одељења су ове године постигле изузетне резултате и освојиле бројне медаље и дипломе.

На Међународном екипном такмичењу у латино плесу, који се одржао у Београду, Лаура Праштало и Мила Петровић су освојиле златну медаљу. Плесом се баве две године, а ученице су плесне школе „Врачар“. Ово је први пут да су наступале на такмичењу, а већ су освојиле прво место.

У Вршцу, на Интернационалном денс фестивалу, Лана Миловановић је освојила прво место и златну медаљу на екипном такмичењу. Кореографија коју је изводила носи назив „Стоп насиљу“. Лана се бави џез балетом већ 3 године и има велики број медаља и диплома.

Велики успех постигла је и Аница Шобот. Ученица је музичке школе „Владимир Ђорђевић“. Освојила је прво место са 94,7 поена на појединачном школском такмичењу гудача. Виолину свира већ годину дана.

Честитамо! О овим талентованим и вредним девојчицама још ће се чути и писати.

Олгица Вукадиновић, учитељица

Литерарни конкурс

Друштво учитеља Тополе је ове године поводом 8. марта, Међународног дана жена, расписало литерарни конкурс за најбољу песму или прозни текст на тему Она је моја најдража... Право учешћа на конкурсима имали су ученици основних школа од 1. до 8. разреда из читаве Србије.

Међу многобројним радовима, у узрасту од 1. до 4. разреда, прозни текст ученице Лане Миловановић 2/3 био је похваљен и награђен.

Она је моја најдража...

Моја сесџра од ујака, Ања Гачевић је личноси коју бих волела да ујознаије. Она је јодину дана млађа од мене и иде у љрви разред.

Највише волим њене две рујице на образима које се љојаве када се насмеје. Са њом сам увек насмејана и зајшо ми Chesjo недосџаје, јер живи у Црној Гори. Ања има џамно браон, дују и мекану косу. Chesjo љравимо једна друјој фризуре у салону њене маме када нема мушџерија. Она има леј љлас џако да се Chesjo љракмичимо ко боље љева. У љлавном делимо љрво месџо, јер смо обе добре. Мноџо је духовиџа и зна љуно вицева. Добар је љријаџељ и љјак и веома љлемениџа особа. Мноџи воле са њом да се друже, али када одем код ње, она љосвеџи мени највише времена. Ања иде на фолклор и каже да јој џо јакџ љрија. Једва чекам лејџњи расџусџи да заједно вежбамо.

Моја сесџра је баш добра особа и лејо је васџиџана. Волим да се дружим са њом, јер је увек насмејана и сџремна за аванџуре.

Огледни час

Други светски рат, велики и трагичан сукоб, који је почео 1. септембра 1939. године, завршио се 9. маја 1945. године. Због тога се 9. мај слави као Дан победе над фашизмом. У земљама широм света овај празник обележен је парадама и великим прославама. Ове године ученици 6. и 8. разреда наше школе са наставницом руског језика припремили су кратак филм о овој теми. Тако су 14. маја ученици могли да уживају у занимљивом и поучном филму, на коме су њихови вршњаци вредно радили током ове школске године. Премијери филма придружила се и наша бивша наставница руског језика Снежана Марковић, а крај филма пропраћен је аплаузом и осмесима одушевљених ђака.

Илустрације су радови наших ученика на изложби у Руском дому постављене поводом Дана победе, Јелене Кривокапић, 6/2 и Иване Игњатовић, 6/1.

Драјана Бајчеија, професорка руској језика

Низ успеха

У петак 5.6.2015. године у Руском дому се одржао конкурс поводом „Дана руског језика“. На курсу је учествовало око 250 деце различитих узраста, од 7 до 18 година. Сваки такмичар је наступао са рецитацијом на руском језику. Нашу школу су представљале Ивана Игњатовић и Теодора Тадић, обе из 6/1. Поред свих одличних учесника Ивана Игњатовић је освојила 3. место.

Ученици одељења 6/2, Ања Аврамовић, Наталија Стојановић, Милица Миљковић, Данило Даниловић, Вељко Ђуричић и Милица Антић са ученицима осмог разреда, и уз помоћ Јулије Даниловић и наставнице руског језика, Драгане Бајчете, направили су филм посвећен седамдесетогодишњици од победе над фашизмом. На такмичењу у Руској школи, 24.04.2015. године, освојили су прво место. У филму је кроз песме и рецитације описан овај важан догађај. Сваки град тадашњег ратом захваћеног СССР-а опеван је у овом филму.

Милица Антић, 6/2

СТАНКО МОЈ БИЦИКЛ

Никако не да смели чупавко да га зову Медо већ само Станко.

Личну карту нема да утврде ко је, по цео дан дрема код пећине своје.

Зато неки веле истина ће стићи, за њих знају пчеле кад-тад ће му прићи.

Мој бицикл нови по стази к'о да плови.

Он се брзо креће док му птица пут прелеће. Али, не зауставља се он, јури као авион.

Од Волта је бржи чак, радо би га возио сваки дечак.

Милица Савић, 4/4   Пејар Мијућ, 4/4

ПРВА ЉУБАВ

Кад гледам у тебе ја не знам за себе, ти не знаш за време.

Са друге стране улице гледам твоје лице, наша велика машта биће цветна башта.

Отићи ћемо високо горе и видети Јадранско море, у обасјаном пролећу птице лагано долећу.

Анастасија Сјанић, 4/4

МОЈА ПОРОДИЦА

Ово је песма у којој пише, Ко ми на свету значи највише, Од љубави коју, они мени дају, Толико сам срећна да то они знају.

Мој анђео чувар, Мој најбољи тата, Осмехом негује мене и брата. У његовом сам срцу, Као птица у гнезду За мене би скинуо са неба звезду.

Одавде до месеца и даље од тога, Волим брата мога.

Да осмехом на лицу заувек, Ми траје и сунце и ваздух Мени мама даје, Топлота је моја и добра, И мила чаробница Наша дивна вила.

Елена Неговић, 4/1

Мајка

Моја мама је најбоља мама,
Увек је нежна и насмејана,
Она ме грли, мази и пази,
Често ми каже:
„Филипе пази!“

Са њом се шетам
и возим бицикл,
Мада ме више
интересује трицикл,
Слушам је стално
шта год да ми каже,
Није лепо мама да се лаже.

Моја мама је посебна жена,
Увек је мирна и сталожена,
Моја мама је најбоља на свету,
Да могу, радо бих јој
поклонио целу планету.

Филиј Барџошек, 4/1

Мој дека

Из аутомобила бљешти коса седа,
Дошао је да ме у школу вози мој дека.

Ја се полако спремам,
Док се мама дури
И стално ми говори:
„Закаснићемо, Бебо, пожури!“

Стижемо на време
И све је у реду,
Али од свих дана
у недељи
Ја највише
волим среду.

Када се средом
вратим кући
Са мамом из школе
У кући су сви они
које волим
И који ме воле.

Беба Бајић-Тасић, 4/1

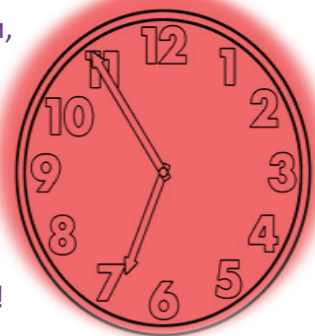
Сати

Зашто тако брзо пролазе сати?
Волела бих знати.
Јер каже моја мати:
„Морала би спавати!“

Време брзо пролази, лети,
А дете би свако
до Месеца да полети.

Ево већ сам други разред,
Следеће године већ трећи,
Каква би то срећа била,
Да су дани мало већи.

Зато, станите мало сати,
Зауставите време,
Имајте мало разумевања,
За наше дечије проблеме!

*Таја Чуровић, 2/1
(3. место на
олимпијском такмичењу)*

Моја сестра

Уна је моја сестра и мој најбољи пријатељ.
Са њом проводим највише времена
и заједно одрастамо.
Она има десет година и ученица је
четвртог разреда.
Има зелене очи, дугачку смеђу косу и витка је.
Добар је ђак и осваја разне награде
на такмичењима.
Заједно тренирамо тенис и шах.
Смислили смо игре у којима се лепо играмо
иако смо различитог пола.
Моја сестра је нежна према мени
и увек је спремна за игру.
Увек ме је пазила као млађег брата
и воли да ми помаже.
Волимо да причамо смешне
приче које смо измишљали да нам буде забавно.
Уна је освојила много медаља
и волео бих да будем успешан као она.
Срећан сам што имам сестру
зато што никада нисам усамљен.

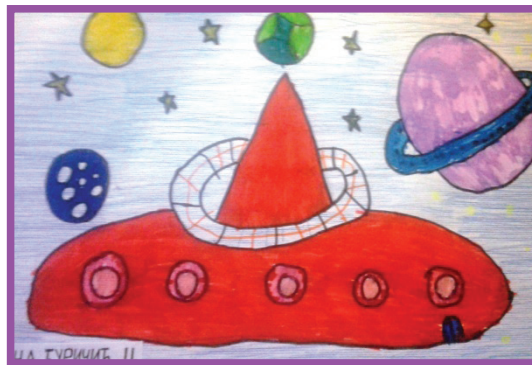
Нешић Марко, 2/3

ТАТА

Мој тата не воли да се хвали,
али зна много вицева и често се шали.
Учи ме да будем храбар и јак,
радује се што сам добар ђак.

Модеран он је од главе до пете,
у његовој души крије се дете.
Некад се љути, некад ме мази,
али ме највише на свету пази.

Гаврило Лазовић, 4/2

Мој отац

Најбољи је тата мој,
добар је и брижан је сав.
За глупости моје све,
труди се да не виче.

Има времена за мене и кад ради,
чак и када са деком цвеће сади.

Одговоран је и дође по мене,
на тренинг, у школу, не мрзи га да крене.
Мој тата ми увек помаже,
шта год да га питам, он ми каже.

Најбољи је тата мој,
што ми дозвољава да идем са друштвом.
Ништа више и ништа мање,
тата ме чак води и на пецање.

Најбољи је тата мој,
он добар је и брижан је сав.
За мене брине, о мени мисли,
за мене се бори као лав.

Димијрије Миљковић, 2/1

МАМА

Мама то је прво
што смо рекли,
мама, то смо
повикали
и кад смо се опекли
и у добру и у злу
маме су увек ту.

Кад нас боли грло
и кад смо срећни
због петице,
увек је ту
Мамино нежно и
насмејано лице.

Бајка пред спавање
је лепша
када се са мамом чита,
а најукусније јело
мамина са вишњама пита.

Моја мама ме воли
чак и када ме љутито гледа
ја знам да њено срце велико је
и да није од леда.

И на крају децо, као што знате
маме су уз нас сваки час,
па зато волимо маме
и пустимо да и оне воле нас.

Сйрахиња Лалић, 4/2

ОВО ЈЕ МОЈ ПРИЛОГ ТОМЕ

Било ми је тада само девет година. Моја мама и ја живели смо у сиромашној, трошној кућици. Кров је био оронуо и стар, прокишњавао је, а прозори су били прекривени најлоном јер пара за лепо, углачано стакло нисмо имали. Ипак, имали смо једно друго, све док...

Напољу је вејао снег праћен хладним и оштрим ветром. Седео сам на хладном бетонском поду, покривеном танким и тврдим картонима док је моја мама уплашена шетала кроз кућу. Као да је нешто слутила. Свој страх и стрепњу није показивала, тек понеки пут би се окренула ка мени и погледала ме својим топлим очима, пуним суза. Иако је скривала своје тужно лице, видео бих када би се понека горка суза спустила низ њен измучен и нежан образ. Био сам гладан, али нисам хтео да секирам маму и затражим јој парче хлеба. Сваки пут када бих увече био гладан, моја мама би се расплакала, загрлила ме и понављала: „Биће, сине, биће“. И ове вечери сам остао гладан.

Почео сам да дрхтим. Мама ми је пришла, скинула свој џемпер и огрнула ме. Загрлила ме је као никад до сада, тако топло и нежно, да је сва хладноћа нестала. У кући је завладала потпуна тишина. У позадини се тихо чуло мамино јецање и уздаси. Била је тужна и очајна, а постајала је и све немирнија.

-Да ли сам можда ја крив за нешто, па је мама тако тужна - питао сам се.

-Бум, бум, бум - зачуло се страшно лупање на вратима.

-Полиција! Отворите!

Мама се уплашила, брзо обрисала сузе са лица и одвела ме на стари таван. Кроз једну малу пукотину на тавану посматрао сам шта се дешавало.

Прошло је већ двадесет година и више се не сећам када је мама сишла са тавана. Маму више никада нисам видео. Мамин лик као да се једва назире у мом сећању, покривен је велом прашине и маглом. У хранитељској породици био сам без пажње и топлине коју ми је мама пружала. Чували су ме само због новца који им је држава давала. Осећао сам се као потпуни странац, мрзели су ме. И дан-данас ми није јасно зашто тај новац нису дали мојом мами? Она би ме чувала и бринула о мени са пуно љубави. Тако би и мене поштедели бола, патње и празнине коју сам осећао у срцу лишеном љубави коју само мама може да ти да.

Постао сам писац и ово је мој прилог томе. Прилог свој деци и родитељима које су раздвојили, а нису им пружили прилику да поново буду заједно.

Марија Ристић, 8/1

ЗАНИМЉИВ ШКОЛСКИ ЧАС

Био је то један обичан, досадни, тмурни дан. Киша је непрестано падала, а сиви облаци су прекрили небо. Ушли смо у учионицу уморни, зајапурени после физичког. Без обзира на време и умор, у учионици се по обичају чула наша граја. Петак, шести час послеподневне смене, нико више није био спреман ни за час ни за усвајање новог знања.

Срећом, био је то час српског језика и знали смо да ћемо радити одломак из Нушићеве комедије Аналфабета. По правилу, сви смо били опуштени и смирено чекали да наставница почне да чита. Док је читала многи су се смејали, али неки и нису јер нису разумели о чему се ради. Онда је наставница рекла да ће боље бити да моји другари прочитају по улогама. Наравно изабрала је оне који баш не воле ни школу ни учење ни да глуме ни да читају. Како су почели да читају, већ после првих речи, сви су се смејали. Неки од њих су чудно и погрешно изговарали речи, неки превише озбиљно, а неки исувише брзо. Посебно су били смешни они који су читали женске улоге, трудећи се да им прилагоде боју гласа. Трудили су се да глуме и покретима, мимиком и гестикулацијом. То је тек било смешно, пошто нису одвајали поглед од текста чудно су се кретали, саплитали се и сударали. Сами глумци су се смејали, а остатак одељења који је представљо публику је уживао. Наравно, научили смо све што треба о овој књижевној врсти и једну нову реч коју до тада нико није чуо - аналфабета, то јест, неписмен, необразован човек. Неки су дошли до закључка да би ова реч могла чешће да се користи, барем некако не звучи увредљиво.

Било је пуно занимљивих часова из разних предмета које ћу памтити по ономе што сам на њима научила. Овај час сам ипак издвојила јер је другачији од свих и зато што смо после њега сви били насмејани. Весело смо изашли из школе. Сивих облака више није било. На небу су само сијале звезде.

Теодора Тагић, 6/1

ВЕСЕЛО ДРУШТВО

*У веселом друштву, време лепо прође,
А и распуст брзо нам дође.
Дружимо се сваки дан,
А онда схватимо да је то сан.*

*У том сну ми играмо жмурке,
Понекад трчимо, играмо јурке,
Једемо сладолед, играмо игрице,
Па се вртимо ко неке чигрице.*

*Није до мене, није до нас,
Али у нама је неки контрабас.
Видим смешак нечијег лица,
То је моја добра другарица.*

*Правимо венчиће,
Певамо песмице наше омиљене певачице.
Цвркућу птице, жубори река,
А тамо је трава баш мека.*

*Лептир бели на мој нос је стао,
А онда чујем неко је пао.
Сад журим у школу
Да покажем разредној песмицу ову.*

Николина Перишић, 5/1

НАША ШКОЛА

Са поносом причамо
да смо у њој ђаци
у школу смо кренули
ко мали прваци.

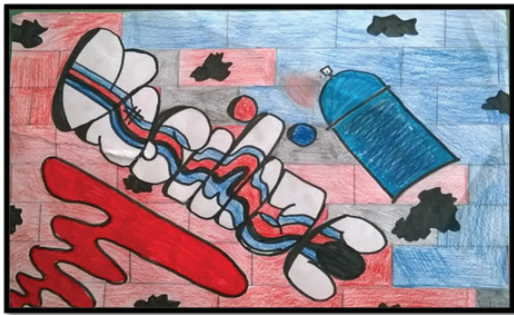
Дуго нам је служила,
пуно нас научила,
школа наша мила
добра нам је била!

Лице јој се сада
ужурбано мења,
а и биће лепша
унутрашњост њена.

Нова школска година
брзо ће да дође
дечурлија чека,
у нову школу да пође.

Тада ће нам бити
у школи још боље,
знање ћемо пити,
ко млеко из шоље!

Ники Николић, 2/3

ОВО ЈЕ МОЈ ПРИЛОГ ТОМЕ

Графити су један од проблема данашњег друштва.

Графити могу да буду уметничка дела високе вредности ако их раде људи који се тиме баве на местима предвиђеним за осликавање. Цртачи графита често нарушавају лепоту грађевина, посебно ако графите цртају људи који су имали два из ликовног и само да би нешто уништили. Пишу се по парковима и игралиштима, преко зграда, по манастирима и историјским споменицима.

Из аутобуса сам, у једној од најпрометнијих улица Београда која се налази триста метара од центра, видео стару зграду која је под заштитом државе. Између прозора су камене птице, а испод њих рељеф у зиду који представља лишће. А испод прозора националног блага розе и зеленим спрејем исписано је „Зоки 97” и „Гробари до титуле”. Један од најлепших симбола Србије, Калемегдан, који у себи чува дугу и тешку историју српског народа, такође није прескочен. Спољашње зидине и најпознати централни делови и експонати на отвореном исписани су шовинистичким навијачким натписима, али и личним потписима. Упркос сталној патроли чувара који се брину да до оваквих и сличних ситуација не дође, вандалаи увек нађу начине да пролазнике обавесте о „Плавој унији“, „Делијама север“ и, наравно, да се не заборави „Роки 01“. Графити често прелазе и у вандализам када на зидовима српског манастира на Косову старог преко 500 година једног јутра освану претећи графити од стране људи друге националности.

И мада године пролазе, исти људи који себе сматрају патриотама се рађају, стари графити остају, а нови се, неписмени пишу. Нигде ветрића...

Ово је мој прилог томе.

Алекса Мишић, 8/2

Шта су таласи према ветру, шта шум мора према песми трава и птица?

Некад давно, у маленој трошној кући живела је једна девојчица. Како је одрасла, све више ју је привлачио горњи свет. Није разумела зашто је баш она морала да живи овде доле, на тој тако досадној земљи. Привлачили су је паперјасте облаци, дању плаво, а предвече пурпурно небо. Понекад је могла да проведе целу ноћ напољу, под ведрим небом, бројећи сјајне звезде на ноћном платну. Пела се на највише брдо и на највише дрво покушавајући да се вине на најближи облачић.

Од силне чежње задобила је моћ да лети. Те ноћи препустила се својој давној жељи. Запловила је небом као бескрајним просторствима. Пред њеним очима појавили су се призори из давних снова. Звезде, облаци, Месец... Све јој је било ту, надокхват руке. Покушавала је да ухвати понеку звезду која јој се чинила близу. Трудила се да додирне чак и онај сјајни диск, Месец. У тој игри брзо је свануло. Када су звезде и Месец отишли на починак, девојчица је одмарала на паперјастом облаку. Убрзо, пала је киша, али је засијало и Сунце које је ширило своје зраке попут златних нити. Тада је девојчица упознала Небеску реку.

Добовање капи кише о прозор прену ме из сна. Сетих се својих чежњи. Сан ме је подсетио на моју давну дечју жељу. Маштао сам да данима ходам по непрегледним просторствима пустиње, да ми ноге тону у врео песак и да ми се поглед губи на пешчаним динама. Надао сам се да ћу, док шетам, наићи на оазу. Тамо бих одмарао са животињама. Чезнуо сам за авантуром. Желео сам да истражујем и оне старе, тајанствене пирамиде. Маштао сам о томе како ходам мрачним, хладним ходницима не знајући да ћу, ако наставим да идем све дубље, доћи до неке још неоткривене тајне.

Шта је чежња? Да ли је то, тек, само сан или може бити и много више? Да ли се може остварити ако се истински чезне? Да, може, јер се ја управо пакујем.

Милица Миљковић, 6/2

Нушић у свом и нашем времену

Чин други

Тома: (улази полако) Је л' то тај? Жико, је л' то сумњиво лице?

Жика: Јесте, господине Томо.

Тома: (обраћа се сумњивом лицу) Значи ти си тај? Ти си онај који спрема напад на државу и на мој срез. Јесте ли га питали, Жико, шта је по занимању?

Жика: (смеје се подругљиво) Јесам. Каже да је професор, да је дошао да учини децу паметном.

Тома: (изненађено) Професор?!

Жика: Он је тако рекао.

Тома: Он је тако рекао? Па наравно да је рекао. Него, је л' ти „професоре“, признајеш да спремаш напад на државу?

Професор: Аман, шта је вама? Јесте ли полудели? Какви напади, каква држава? Ја не признајем ништа.

Тома: Значи признајеш. Је л' чујеш, Жико? Запишите ово.

Професор: Мене су послали у овај срез да научим неког нешто.

Тома: Је л' чујете ви ово, Жико? Јесте ли га претресли?

Жика: Јесмо. Нашли смо неки папир.

Тома: Јесте ли га прочитали?

Жика: Чекали смо Вас, господине.

Тома: Ако сте. Дајте да видим. (Узима папир, чита и збуњено гледа) Шта је ово? Пише „Макензенова офанзива на Србију 1815.“. Куку нама, Жико, овај хоће целу Србију да уништи.

Професор: Аман, човече. То је из Првог светског рата.

Тома: (уплашено) Хоћеш да дође до рата? Је л' чујете, Жико? Запишите ово.

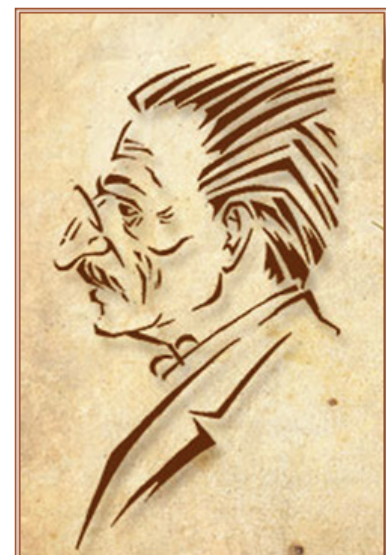
Професор: Какав рат? Ја сам професор историје. Послали су ме да предајем у вашој средњој школи.

Тома: Тебе су послали у мој срез да предајеш?

Професор: Тако је.

Тома: У мом срезу нико паметан није ушао годинама. Ја то не могу да дозволим, то код нас не може да буде.

Исигора Башић, 8/3

Да сам наставник

Сви мисле да је лако бити наставник, а поготову моји ученици. Надам се да ће једном ти мали незахвалници схватити како је њима много боље.

Ја предајем филозофију. Сваки дан улазим у учионицу и затичем грозну сцену; моји ученици се туку и причају, а ја их смирујем док не изгубим глас. Зар су толико безосећајни!? Ученици се љуте на мене када их оценим лошом оценом, чак и када су је заслужили. Верујем да врло често изостају из школе само да би избегли контролни задатак. Сви они нас наставнике третирају као машине, као да можемо да одговоримо на сва питања. Када сам дежурна на одмору, морам да смирујем све који праве хаос и то је једна од обавеза коју не волим у мом послу. Не волим још једну ствар; када ми ученици траже добре оцене зато што су тачно одговорили на једно питање.

Упркос томе што сви ученици мисле да сам строга, моје колеге не мисле тако зато што само они разумеју колико је тешко радити овај посао.

Мелина Микић Божанић, 5/2

ПУТУЈЕМ, ЗАПАЖАМ, БЕЛЕЖИМ

Путовање у интернет

Где да путујем? У Италију, не то је досадно. У свемир? Не, то је већ виђено. Знам, то је нешто ново где нико досада није био. То је интернет. Да, одмах крећем. Пошто сам научник направио сам машину и уз помоћ те машине путоваћу кроз интернет. Ево ме. Дакле то је интернет. Ово је феноменално. Ово је момент за памћење! Већ ми је досадно, а и гладан сам. Па да понешто прибележим. Не видим ниједан штанд са пљескавицама. У интернету влада несташица пљескавица. Види, то је Гугл, да видимо шта ту има. Изгледа да неко покушава да скине неку игрицу. Овај истражује о бициклама. Ено га и Јутјуб. Да видимо шта ту има. Ево снимка како неко игра игрицу Мајнкraft. Идем ја назад у Гугл. Чекај мало ово није Гугл. Ово је неко место где се незаконито продаје оружје. О не, ено га Антивирус. Мора да мисли да сам вирус и хоће да ме уништи. Одох ја одавде. Ево ме најзад код куће. Морам да кажем неком о ономе што сам видео. У интернету нема пљескавица.

Петар Јовановић, 5/2

СЛАГАЛИЦА

Свакога дана вредно учим и трудим се да постигнем добре резултате. Сваког дана сачувам једну тајну, поделим ужину, стварам нова пријатељства. Сваког дана од милион ситних слагалица градим себе.

Схватам да моје слагалице нису довољне. Потребне су ми и туђе, да се уклопим у њих и да заједно стварамо срећне тренутке. Оног дана када сам први пут наступила са оркестром у својој музичкој школи, схватила сам да је сваки тон прве, друге, треће виолине и виолончела учинио да представимо једну композицију, свако на свој начин, али заједнички као једну целину. Моја нота је испричала део приче, али целу причу смо испричали сви заједно. Постала сам део велике слагалице. Од тада, боље обликујем своје делове, да ивице нису оштре већ мекше, да могу да се уклопе са светом око мене. Поред других упознајемо себе онаквим какви јесмо.

Можда баш твој тон, цртеж или песма, стварају везе између људи. Свако је од нас посебан, али је свако и део једне заједничке приче.

Ива Сјајковић, 5/3

Од филма до представе „Мајстори, мајстори“

На великој сцени УК „Вук Караџић“, а у продукцији позоришта „Бошко Буха“, игра се нова представа која је већ после неколико извођења привукла пажњу гледалаца и добила безброј позитивних коментара. Наиме, представа је рађена према истоименом филму „Мајстори, мајстори“ који је режирао Горан Марковић. Овај комад, у режији **Милана Караџића**, можемо протумачити као комедију савремене и свевремене тематике. У одличној глумачкој подели нашли су се и многи познати глумци: **Милица Михајловић, Небојша Илић, Андрија Милошевић, Александар Радојичић, Зоран Цвијановић, Манда** и многи други. Велику сцену красе и „мали“ глумци без којих ова претстава не би била толико симболична и јединствена, а међу којима су и двоје ученика наше школе, **Лола Брчин и Михајло Гајић**. Ово је једна ансамбл комедија коју краси иронија и специфичан смисао за хумор. Насмејаће вас, али и растужити када схватите да се у начој средини за последњих тридесет година ништа није променило. Приказује животе „малих“ јунака који су у својим очима

тако велики и губе осећај за свет око себе занети сопственим значајем. У таквој средини су одрастали и ишли у школу они који су данас „веома важни“. У том тренутку осетите трукну туге, сете и страха. Зато је битна улога ђака који као у пачој школи понављају научене фразе својих наставника. Тема ове представе јесте одлазак теткице „Кеве“ у пензију после дугогодишњег рада у овој, помало чудној школи у којој су и сви професори необични. Једноставна тема за коју се везује много комичних, али и неколико тужних догађаја ставља печат јединствености на ову представу.

Своје утиске о раду током припрема овог комада изнела је за школски лист Лола Брчин, која говори у своје и име свог другара Михајла:

- **Позив за аудицију добили смо преко школе глуме. Том приликом смо редитељу показали наше вештине: певање, играње и рад у групи. Када смо добили улоге, почеле су свакодневне петосатне пробе. Било је врло исцрпљујуће и пуно смо изостајали из школе. Познати глумци су били баш пријатни и попустљиви према нама. Све у свему, учешће у продукцији професионалне представе је јединствено искуство.**

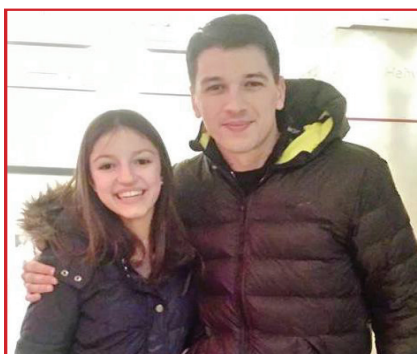
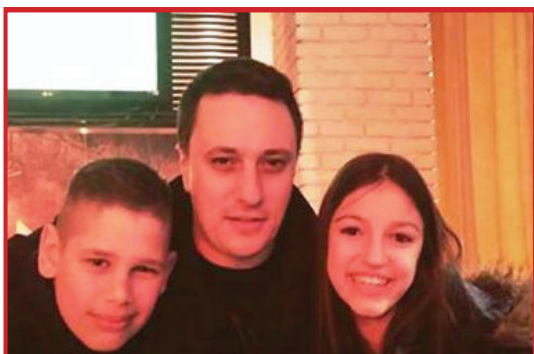
Поенту целе представе наћи ћете у стиховима које изговара професор српског језика, а можда препознате и неку ситуацију из свог школског живота. Погледајте и уверите се у све наведено.

Михајло Гајић, 7/1

39 СТЕПЕНИКА

Паметан провод... Док траје реновирање матичне зграде позоришта „Бошко Буха“, њихове представе изводиће се на сцени Установе културе „Вук“. За то време ми ћемо се трудити да одгледамо што више представа на њиховој Вечерњој сцени, за коју кажу да је адолесцентска. Представа „39 степеника“ премијерно је изведена 12. 12. 2014. у УК „Вук Караџић“. Ми смо је са задовољством одгледали. Комад је написао Патрик Барлоу, на основу романа Џона Бакена и филма Алфреда Хичкока. На српски га је пре-вео и адаптирао редитељ представе Владимир Алексић.

У филму из 1935. године, у жанру комедије, мистерије и трилера, радња се дешава у Лондону, у шпијунском миљеу. Представа је врло једноставна са скромном сценографијом која је била врло функционална (глумци је сами померају). Радња саме представе се одвијала у Лондону где главни јунак бива оптужен за убиство

које није починио. Бежећи и тражећи човека без дела малог прста пролази кроз разне авантуре, како љубавне тако и животне. На свој начин успева да дође до решења мистерије и открића тајне тих 39 степеника. Улоге у новој, позоришној верзији играју Андрија Милошевић, Анастасија Мандић, Горан Јевтић и Виктор Савић. Представа је врло забавна и динамична, па су се глумци дословно презнојили, а ми бескрајно забавили. Највише су нам се допале глумачке мајсторије Горана Јевтића, мада су и остали глумци сјајни. Били су врло љубазни и пристали да се фотографишу са нама.

Евџенија Пијер, 7/2

КО ЧИТА – ПОБЕЂУЈЕ

Емил из Ленеберје

Да ли познајеш Емила из Ленеберје? Не познајеш га!? Штета! Емил прави више авантура него што има дана у години и баш је забаван. Живи у породици са родитељима и сестром. Немој сада да помислиш како је Емил лош, његова мама је потпуно у праву када каже да је он добар мали дечак. Једном је прошао чак цео дан, а није направио ниједан несташлук. Додуше, тог дана је имао температуру. Већ сутрадан му је било боље и кренуо је у нове авантуре. Ево једне. За време ручка, а послужено је његово омиљено јело, он је забио главу у чинију и заглавио је. Једва су га избавили. На сестрино питање како је то учинио, све је поновио. Ако желиш да се забавиш и насмејеш, прочитај нешто о Емилу.

Књигу је написала шведска књижевница Астрид Линдгрен, коју памтимо по јунакињи Пипи Дуга Чарапа. Издавач је Креативни центар, а књига је намењена узрасту од 9 до 12 година.

Ања Миладиновић, 5/2

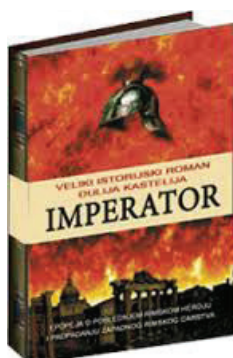
Император

Капије Рима је први роман из серијала **Император**, а аутор је Кон Игулден. Ова невероватна прича о Јулију, највећем Римљанину од свих, започиње његовим одрастањем. После смрти оца, њега почињу да ословљавају са Цезар. Од тада испољава амбиције да буде велики освајач као Александар Велики. Не устручава се од ризичних потеза зарад успеха. Почиње са окупљањем војске по повратку из гусарског заробљеништва. Убиство његове жене је била кап која је прелила чашу.

Ту почиње Цезарово освајање света... Описани су призори гладијаторских борби, интриге у сенату, ратови који су створили империју па све до политичких сукоба који су је скоро уништили. Читајући ову историјску књигу доживећете Цезарова освајања као да сте и сами учествовали у њима. Осетићете атмосферу старог Рима, искусити ватрено сунце Африке и зажелети да учествујете у подвизима. Запањиће вас Цезарова одлучност, суровост и труд да се подигне ни из чега.

Серијал има још 4 књиге, а то су: Смрт краљева, Поље мачева, Богови рата и Крв богова.

Уживање у овој авантури омогућило нам ја Вулкан издаваштво.

Михаило
Рођић, 7/2

Ђопићу у част

Књигу **“Башта сљезове боје”** написао је наш познати писац Бранко Ђопић. Са његовим делима смо се већ упознали на часовима српског језика и читали смо приповетке из ове збирке. Цела књига говори о доживљајима из његовог детињства. Писац нам је сликовито препричао своја сећања на људе са којима је одрастао и, наравно, деду који му је био узор. Читајући ову књигу приметила сам разлику у односу Баје са старијима и у односу мојих вршњака са одраслима. Иако можда несташнији, писац је имао неко поштовање према деди и волео је да слуша његове приче испуњене животним мудростима. У почетку пише о безбрижности школског доба. Касније сазнајемо проблеме са којима се суочава у периоду одрастања. У приповеци под називом «Потопљено детињство», описао је како се присећа свих догађаја: “Прије много и много година, на раздвоју дјетињства и дјечаства, један мали путник опростио се баш на овој узвишици од родног мјеста, стијешњеног у долини ријеке, и отишао у свијет стрмим каменитим друмом. Сад се тим истим друмом, испраним и обрушеним, друмом који више никуд не води, један просијед човјек покушава вратити дјетињству, завичају, успоменама.” Ова књига је награђена Његошевом наградом.

Ивана
Сандић, 7/3

СПЕЛОВАЊЕ

Ми смо имали Вука који нам је уредио азбуку тако да буде фонетска поштујући правило: „Пиши као што говориш, а читај како је написано.“ Енглези нису били те среће па морају да уче спеловање. Како би им ово учење учинила занимљивијим наставница енглеског језика, Мирјана Ђорилић, организовала је школско такмичење у спеловању. Учесници су били ученици трећег разреда, а такмичење је одржано 24.3.2015. године. Прво место освојио је ученик Игњат Милосављевић, 3/1, друго место ученик Урош Јаковљевић, 3/4, и треће место ученик Лука Мијаковац, 3/3. Победници су поред диплома добили и пригодне награде. Наставница честита победницима и похваљује све ученике који су учествовали.

М. Ђ.

Imagine if you lived in one of the last unreached tribes of the rainforest. Describe your daily routine.

If I was in a lost tribe in some rainforest it would probably look like this. First thing in the morning would be: I would get up and find some wood to have all ingredients to start a fire or make a shelter. I would be scared, I mean who wouldn't, when you're alone in the woods with some tribe. I wouldn't know what they are talking about. When I start a fire I would try to find food. I would hunt some little animals with a bow and arrow which I made earlier with leftovers of fire. My prey would be rabbits and birds. When I realize it's getting dark I would try to get some woods to make shelter and start a big fire, because it's getting cold in the woods at night. Then I would find some river just to wash myself from all that mud. In the morning I would climb to a highest spot and start a big fire, where I would put fresh leaves which will start a black smoke, so airplanes could spot me. That would be my plan.

Vuk Matović, 7/2

Imagine that a girl finds a suitcase full of money hidden under a bridge. She decides to keep it for herself. Describe what happens next.

Miranda, the Guardian Angel

It was six in the afternoon when Miranda was walking home from school. She had a long and awful day and she just wanted to go home and watch some TV. She lived pretty far from school, so she decided to rest in her secret hiding spot, under a bridge near her house. She sat down and rested her eyes for a while. When she was finally rested enough to continue walking, she got up and grabbed her bag. She started walking and, suddenly, tripped over something.

She stood up and looked at the mysterious object. It was a suitcase full of money! She quickly grabbed it and started jumping in joy. She hasn't felt this excited in years! This really made her day. All the things she could buy, all the clothes, video games, toys! She could finally buy that new phone she wanted! She started skipping to her house, while holding the small suitcase close to her chest.

She was almost home, when she saw a sad, old lady. She was sitting on the floor, holding a little girl in her lap. Next to them was a box that had some change in it. Then she realized... They were homeless...

Miranda looked back at the suitcase, then back at the lady. She sighed. She knew what she had to do. With a small smile, Miranda walked over to the woman, handed her the money and said "You need this more than me...". The old woman was so grateful, she hugged Miranda and, while hugging her put a necklace around her neck. It was a silver cross. It was so beautiful and well detailed. Seeing the beautiful smile on the woman's face made her happy. The old woman smiled at Miranda, once more, and whispered "God bless you Miranda! You truly are my guardian angel..."

Nevena Tomić, 7/1

Primary school...from A to Z

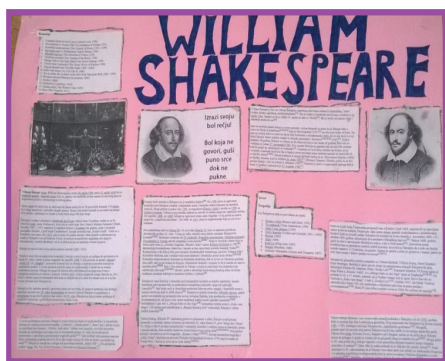

Every school is a challenge. Even though elementary school is considered to be the easiest among few other schools such as high school or college, at elementary school we learn basics of life, not just boring Math or Chemistry lessons, or sitting in the overpopulated classrooms. We also learn how to be a great friend and how to take care of other people. We also experience sadness and sorrow sometimes, for example when we receive a low grade or fail to fix few grades, but all that doesn't matter since that's also a part of growing up and becoming an adult.

We are facing the future in the next few months and we will all fight until the last breath to make our beloved "Ivan Goran Kovacic" proud of us all. I'll take this moment to say one big thanks to all the employees and friends for making these hard eight years amazing!

Pedja Perić, 8/2

Primary school...from A to Z

I remember it as it was yesterday. September 1st was the happiest day of school for all of us. We wanted to be those cool kids who go to school. And that 1st day was the best. We were all happy, fresh as daisies and ready to start our school life. Entering my classroom for the 1st time was magical. I can't even say how much happy I was to be there with a lot of my friends from kindergarten. It was like a dream. My class teacher, Mileva Dačić, was great. She wanted that every single kid in my class be disciplined, nice, well behaved, smart and so. Sometimes, there were bad times, but mostly I remember are the good times we all had in those 4 years of education with her. She's now retired but she was and still is the best!

The next 4 years of education were a little bit more difficult and harder from the start. There were 4 classes from 1st to 4th grade. They had to mix us all to get 3 classes because

there wasn't enough space for all 4 classes. We didn't hang out and we weren't all friends with each other at first, but from time to time we all became really good friends. My form teacher, Verica Djurdjević, teaches art. She is really great, nice, helpful and a little bit strict. The 5th grade was maybe one of the hardest, because we got 12 more teachers and we didn't have our own classroom, but we got used to it. In the 6st grade we got one more teacher and also one more subject, but it wasn't that hard. The 7th grade was the hardest of all. We got one more subject and teacher, but material was harder and it was really tense. The 8th grade is the end of our elementary education. After this we will have to do the final exams, before we sign up for high school.

The memories from this school: OŠ "Ivan Goran Kovačić" will stay for life, and I hope that I will stay in touch with a lot of friends and at start in high school I will miss everything from the primary school, friends, teachers, who are great and who taught us a lot of things that we may need in our future, classrooms, the principle and PP service and others. We had our time at school and now that time is up and it's time for us to go.

Goodbye!

Minja Tomić, 8/3

Primary school...from A to Z

In 4 weeks, 8 years of friendship and living together in one big house will be finished. Many days of playing football, basketball and running around with my friends in the school yard will be gone. I slowly begin to realize that I'm finishing Grade school and need to start thinking about my future. Back in the lower grades we didn't have any responsibilities, we used just to play around. Now, I keep getting more and more responsibilities and need to handle them. In High school everyone whom I've known will think about the future more seriously and will realize that they're entering the real world. I hope that High school will provide me with more opportunities and it would be fun as my Grade school. I hope that I will meet new friends that are as interesting as my old ones.

Dear friends, I wish you all happiness and success in your further adventures. I also wish to remind you not to forget our friendship, and to call you to gather from time to time to share moments like we did before.

Tihon Grbić, 8/1

My favourite dish

My favourite dish is salsa sauce. This dish is from Mexico, but today salsa sauce is popular all around the world. Aztecs ate salsa sauce only with chocolate. Ingredients for salsa sauce are two tomatoes,

pepper, chopped parsley, a little bit of chili and lettuce. We mixed all ingredients in a bowl. Hot salsa is always better than cold. I usually add too much chili because I like hot. Sometimes I eat salsa with Mexican vegetables.

Nikola Bajić, 5/2

Humans

All monsters are human,
Since the day we were born,
We just act like we're innocent,
But we all have that devil horns.

Humans are so stupid,
They're all so blind,
They can never see the real beauty,
And I'm ashamed to be one.

People so easily forget,
That we're all human beings,
Your face, body, wealth
religion or race,
They'll judge you by that stupid things.

No matter how hard we believe,
People never change,
They always stay the same,
They just make a new mask to hide their real face.

Will this ever be different,
Will this world ever get better,
Please people, wake up
Before our humanity is lost forever.

Aleksandra Davinić, 6/1

НЕПАЛ – ЗЕМЉА У ОБЛАЦИМА

Налази се на Хималајима у Азији. Граничи се са Индијом и Кином. Главни град је Катманду. Осам од десет највиших светских врхова је у Непалу, од којих се највиши врх на земљи Монт Еверест (8.848 метара, непалски: Сагармата), налази на граници са Кином. Непал је једина држава која нема правоугаону или квадратну заставу. Хиндуизам је најзаступљенија религија (80%), следи будизам (11%). Оснивач будизма Сидарта Гаутама (Буда) рођен је у Непалу. Половина становништва живи испод границе сиромаштва. Развија се верски туризам као и услужне делатности које омогућавају планинарима освајање Хималаја.

Занимљивости:

- Чандра Бахадур Данги најнижи је човек у забележеној историји; висине је 0,57м. Сви чланови његове породице су уобичајене висине. Добитник је титуле најнижег одраслог човека. Касније је уписан у Гинисову књигу рекорда.
- Један непалски водитељ је оборио рекорд водећи емисију без прекида 62 сата и 12 минута.
- Седам будистичких и хиндуистичких храмова у граду и околини су на Унесковој листи светске културне баштине од 2003.

ЈЕДНА ОВЦА ЗА МАЛО МЕДА

Традиција сакупљања меда из непалских „златних кошница“ стара је хиљадама година, али можда неће још дуго трајати. Популација пчела полако опада, због тога што климатске промене прете деликатном екосистему. Потражња за овим медом је све већа. Ритуал је изузетно опасан и понекад смртоносан. Не носећи никакву заштитну опрему,

ловци се пењу на литице помоћу мердевина од канапа и сакупљају мед из огромних кошница, налик гнездима. Пчеле умирују помоћу дима, али неке ипак одлуче да људи нису добродошли. Ловци су се навикли и развили толерантност на убоде. Локални Непалци користе два штапа бамбуса дуга по осам метара. Један служи за вађење саћа из кошница, а други да их држи на безбедној удаљености од стена и да држи корпу у коју се ставља саћа. Пре сваког лова, овца се жртвује како би се удовољило планинским боговима. Трећина кошница остаје нетакнута како би се популација пчела обновила до следеће године. Јесењи мед се чува за коришћење, али пролећни, који се такође зове и црвени мед због интензивне боје, постао је веома популаран у Јапану, Кини и Кореји.

Снажан земљотрес јачине 7,3 степена Рихтерове скале погодио је непла 27. 04. 2015. године и померио Катманду три метра на југ. Ово је најразорнији земљотрес који је погодио Непал у протеклих осамдесет година. По последњем извештају број жртава је достигао број 8500. Тај број и даље расте, а још се много људи води као нестало. Хиљаду Европљана нестало је у земљотресу. Снежна лавина која је покренута са Хималаја усмртила је 18 планинара. Срушено је 70000 кућа и објеката, а 530000 оштећено. Много тога је уништено у овом земљотресу, али су људи показали изузетну хуманост. Извлачили су настрадале испод рушевина. Пас Рипли спасао је 17 људи. Беба од четири месеца је спасена из рушевина после једног дана. Човек је спасен након три дана проведена у рушевинама. Дека који има 101 годину преживео је земљотрес и након седам дана проведених испод рушевина.

Све се руши пред очима туриста у тренутку када је земљотрес достигао највећу јачину. Трг Дурбар који је под заштитом Унеска као део светске културне баштине претрпео је значајна оштећења.

Теогора Тагић, 6/1

МАКЕНЗЕНОВА ОФАНЗИВА И БОРБА ЗА БЕОГРАД

Пре тачно 100 година, немачки фелдмаршал Макензен командовао је војском која је извршила офанзиву на Србију. Ко је био фелдмаршал Макензен?

Аугустус Фон Макензен (1849-1945), био је немачки фелдмаршал који је током Првог светског рата командовао немачким армијама на источном и српском фронту. Иако се борио против српског народа, ценио га је, стављајући акценат на његову љубав према слободи, а због почаста коју је одао палим борцима и браниоцима Београда, остао је упамћен као пример у историји ратовања.

Инвазија на Србију почиње крајем 1915. године. Макензен је предводио војску састављену од немачких, аустроугарских и бугарских јединица. Годину дана пре тога, Београд је већ једном био освојен, па враћен, тако да је одбрана града била синхронизована и увежбана. Одбраном града командовао је генерал Михаило Живковић.

Најжешћи напади ишли су преко Аде Циганлије и Дунавског кеја. Више од 100.000 пројектила пало је тада на српску престоницу претворивши је у предворје пакла. Београд је био главни циљ офанзиве на Србију, па је однос снага био такав да су на једног српског војника нападала четири непријатељска, а на пуцањ једног српског топа одговарало девет немачких и аустроугарских.

Један део бранилаца града је био распоређен на импровизованим барикадама, а други је узвраћао паљбу кроз прозоре подрума и сутерена. Много њих је дочекало смрт под теретом рушевина. Кад год би аустроугарска војска била заустављена на барикадама, следила је жестока артиљеријска паљба. И тако до центра града. Жене су се бориле заједно са мушкарцима и помагале им. Ипак, фон Макензенове јединице су биле бројније и боље наоружане.

Командант Другог батаљона Десетог пука, мајор српске војске Драгутин Гавриловић је издао заповест браниоцима Београда - Другом батаљону, деловима Трећег батаљона Десетог пука и деловима Сремског добровољачког одреда, последњој одбрани српске престонице у Првом светском рату пред агресијом Немаца, Аустријанаца и Бугара:

„Тачно у 15 часова непријатељ се има разнети вашим силним јуришем, разнети вашим бомбама и бајонетима. Образ Београда, наше престонице, има да буде светао. Војници, јунаци, Врховна команда избрисала је наш пук из свог бројног стања. Наш пук је жртвован за част Отаџбине и Београда. Ви немате више да бринете за ваше животе, који више не постоје. Зато напред у славу!“ У јуришу су изгинули готово сви браниоци, а мајор Гавриловић је тешко рањен.

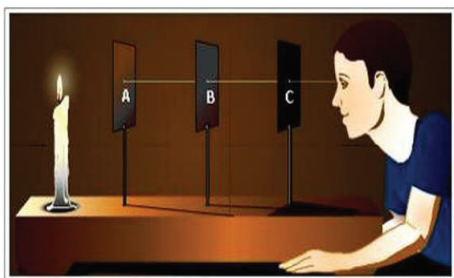
После више неуспелих противнапада, српској Врховној команди 11. октобра било је јасно да је битка за престоницу изгубљена. Трупe одбране Београда повукле су се у ноћи између 13. и 14. октобра на линију Авале, али следеће ноћи непријатељ је запосео и ове положаје. Тако је српска престоница и званично пала.

Из поштовања према јединству, храбрости и патриотизму бораца палих у одбрани Београда фелдмаршал Макензен им је подигао споменик на Топчидеру. То је један од ретких примера у историји да је победник одао такву почаст непријатељској војсци. На споменику је, на српском и немачком, исписано: **Овде почивају српски јунаци.** То је у неку руку био доказ његове људскости и поштовања према нашем народу. И данас, после 100 година, споменик на Топчидеру и даље стоји нетакнут и подсећа нас како је стотине људи дало свој живот да одбрани своју државу. Нашу државу! И то им никада нећемо заборавити. Вечна им слава!

Нађа Снеић, 8/1

Година светлости

неким ситуацијама понаша као талас, а у неким као скуп честица - фотона. Област физике која се бави светлошћу се назива оптика.

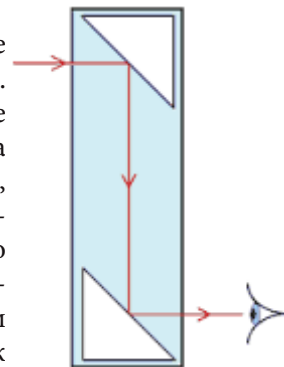
Светлосни извори могу бити природни (Сунце, звезде, свитац) и вештачки (сијалице, рефлектори, свеће). Светлосни извори такође могу бити топлотни (Сунце, усијани метали) и хладни (свитац, неонске цеви). У светлосним изворима се топлотна, хемијска, нуклеарна или други облици енергије претварају у светлосну енергију. Од светлосног извора светлост се простире на све стране и то праволинијски – зрацима. Путања светлости се приказује зраком светлости. У пракси се чешће сусрећемо са снопом светлости који представља скуп светлосних зрака. Због праволинијског простирања светлости, иза осветљених предмета јавља се сенка. Величина сенке, њен облик и оштрина, зависе од величине светлосног извора и величине осветљеног предмета као и њиховог узајамног положаја и удаљености. Када светлост наиђе на препреку односно граничну површину између две средине, могу настати три случаја:

1. Светлост се одбија од граничне површине (огледало);
2. Светлост прелази у другу средину (сочиво);
3. Друга средина упија светлост (ствара сенку јер густина средине не омогућава простирање светлости).

Кроз огледало не може проћи зрак светлости, а ипак се чини да су слике иза огледала и оне се зову привидни или нестварни ликови (имагинарни ликови).

Лик код равног огледала налази се са друге стране огледала, на истом растојању од огледала као и предмет. Перископ је оптички инструмент за осматрање околине који омогућава посматрачу који се налази испод нивоа воде, или укопаном испод нивоа земљине површине, или стационараном иза било какве препреке, посматрање објеката изнад нивоа воде, односно копна, односно било какве препреке. Састоји се од цеви на чијим крајевима се налазе два равна огледала постављена под углом од 45° степени. Светлосни зраци се два пута одбијају док не дођу до ока посматрача.

Услед тоталне рефлексије, млаз воде се понаша као таласовод, односно зрак светлости остаје зеробљен у млазу воде. Преламање светлости се догађа на граничним површинама између две средине различитих оптичких густина. Брзина простирања светлости је различита у различитим срединама. Светлосни зрак који косо пада на мирну површину воде скреће са свог правца при преласку у воду – прелама се. Услед преламања светлости јавља се светлосни ефекат познат под именом дуга. Светлост различитих таласних дужина се прелама под различитим углом кад наиђе на граничну површину.

Њутн је разложио светлост на спектар помоћу дисперзионе при-

зме. Светлост је део спектра електромагнетног зрачења из опсега таласних дужина видљивих голим оком. Некад се каже и видљива светлост, јер се термин светлост користи да означи електромагнетно зрачење свих таласних дужина (нпр. ултраљубичасто, инфрацрвено, радио...).

Светлост се простире кроз све средине. Наша атмосфера пропушта само радио зрачење и видљиву светлост.

КО СЕ ИГРА (НЕ)ГУБИ ВРЕМЕ

НАСТАНАК ИГРИЦА

Играње на рачунару је један од видова забаве у савременом свету. Игрице се стално развијају побољшавају им се техничке карактеристике и постају све већи економски чинилац у многим земљама. Прву видео игру направио је Американац Стив Расел, али није доживела велики успех. Нелсон Бушнел је 10 година касније направио прву успешнију игрицу. Тема је била тенис. Године 1970. направљене су конзоле које су омогућиле играње на екранима телевизора, а 1980. појавиле су се конзоле на батерије. Софтвер и хардвер су напредовали па су од 1990. слике постале све детаљније а анимације све боље.

УТИЦАЈ ИГРИЦА

Играње видео или компјутерских игрица једна је од најпопуларнијих, најзабавнијих и најзаразнијих дечијих активности. Међутим, на ову активност родитељи не гледају толико благонаклоно. Већина сматра да је то губљење времена. У медијима се често прочита или чује да су насилне видео игрице одговорне за насилно и асоцијално понашање деце. Међутим, постоје и научници и психолози који тврде да деца од видео игрица заправо могу имати и користи, а као главну корист наводе могућност да постану паметна. Заправо, могу децу да науче напредном размишљању које им може користити касније у животу.

ДОБАР УТИЦАЈ

Игрице су одлична вежба за мозак детета. Да би се прешла нека видео игрица потребно је апстрактно или напредно размишљање. Ове вештине се у школи ретко уче. Док се играју видео игрице тренирају се и менталне вештине: праћење инструкција, решавање проблема, координација ока и руке, управљање ресурсима и логистиком, мултифункционалност, брзо размишљање, стратегијско размишљање и предвиђање, читачке и математичке способности, упорност, препознавање образаца, процењивачке способности, оријентација, меморија, разумно расуђивање, тимски рад... Ми живимо у технички високо развијеном свету и детету је неопходно да му се прилагоди. Видео игрице су одличан начин да се кроз забаву уведе у свет технике. Људи из индустрије видео игрица су одавно схватили

да оне чине учење забавним, тако да данас постоји довољно едукативних игрица уз помоћ којих дете може кроз забаву и игру да научи разне ствари. Игрице могу учинити дете креативнијим, убрзати доношења одлука, подижу детету самопоуздање када их пређу.

ЛОШ УТИЦАЈ

Најнегативнији утицај на децу, вероватно, имају игрице са насилним садржајем. Деца која их играју често су агресивнија и ту своју агресивност испољавају кроз насилно понашање. Уколико дете игра игрице превише, постаје асоцијално. Ово може да постане озбиљан проблем, па тако нису ретки примери да дете остане без другара јер су му они „досадни“ и „незанимљиви“, а видео игрице су „забавне“. Такође, то може негативно утицати и на друге његове активности: на учење, ваншколске активности, спорт, изласке... Превише играња видео игрица може довести и до мешања стварног света са виртуелним. Тада дете није у стању да прецизно разграничи стваран свет и живот, од света и живота у видео игрици. Деца могу почети да се понашају импулсивно као и да имају проблема са концентрацијом, видом и кичмом која се криви током дугог и неправилног седења.

ПРЕПОРУКЕ РОДИТЕЉИМА У ВЕЗИ СА ИГРИЦАМА

Проверавајте које игрице игра ваше дете на исти начин на који контролишете које ТВ програме гледа, које часописе и новине чита... Нису сви садржаји прикладни за све узрасте. Потрудите се да детету омогућите и друге активности како би се развијало на различите начине, а не само играјући видео игрице. Ограничите време које дете свакодневно проводи уз компјутер. Охрабрујете децу да воде здрав живот. Укључите га у спортске активности, уметничке радионице. Покажите примером. Смеслите нешто што ће детету бити занимљивије него да седи испред рачунара сатима. Понудите му своје друштво.

НАЈПОЗНАТИЈА И НАЈИГРАНИЈА ИГРИЦА ДАНАШЊИЦЕ

League of legends игра око 100.000.000 играча преко интернета у групама. Групе се састоје од по 5 људи. У једном мечу боре се само две групе и сваку чине 5 различитих хероја. Игрица има негде око 120 различитих хероја и сваки од њих има различите моћи, способности и изглед. Поента игрице јесте да уништите непријатељску базу како бисте победили. Када завршите меч добијате одређену количину „in-game“ пара од којих купујете нове хероје. Другари, лепо је време, распуст је пред нама и пуно слободног времена. Оставите компјутере, телефоне и заборавите телевизоре. Хај'мо сви на дружење жививо!!!

Реља Симић и Пејтар Јовановић, 5/2

ПОСЕТА МАНАСТИРУ РАКОВИЦА

Ученици одељења 5/1 су, са вероучитељем Зораном Чучковићем 4. априла 2015. на Лазареву суботу, посетили манастир Раковицу.

После краће вожње изашли смо из аутобуса тачно испред манастирске капије, а пред нама се пружала бајковита слика. Иза камене оградe, на цветном тепиху, уздизала се бела лепотица. Овај призор је можда допринео да из свакодневне атмосфере аутобуса уђемо у неку другу димензију. На само 11 километара од центра Београда, на обали Раковичког потока, овај чувар наше вере и духовности постоји од 15. века.

У оквиру манастирског комплекса налазе се објекти настали у различитим историјским епохама. Најважнији објекат је Црква Св. Архангела Михајла и Гаврила. Народна предање везује подизање манастира Раковица за епоху српских краљева Драгутина и Милутина.

Међутим, први писани извори о помену манастира постоје са почетка 16. века. У 19. веку династија Обреновић је помагала обнову и живот манастира. Од 1905. год. у манастиру је почела да ради монашка школа, а у периоду од 1949. до 1958. год. у манастиру Раковица била је смештена Београдска богословија. Ту су сахрањени чланови династије Обреновић. На северном зиду цркве налази се спомен плоча Васи Чарапићу. У северном делу порте налазе се гробови патријарха Димитрија и патријарха Павла.

Патријарх Павле је рођен 11. септембра 1914. год. у селу Кућанци, од оца Стефана и мајке Ане Стојчевић. На крштењу је добио име Гојко. Основну школу је завршио у свом родном месту, нижу гимназију у Тузли, а вишу, са испитом зрелости, у Београду. У Рељеву код Сарајева завршио је шесторазредну Богословију. Дипломирао је на Богословском факултету у Београду. Са 32 године одлучио је да се замонаши. То је

учинио 1946. год. у манастиру Благовештење и добио монашко име Павле. Био је наставник и васпитач у Богословији у Призрену. 1957. год. изабран је за епископа рашкопризренског, а 1990. год. после смрти патријарха Германа, изабран је за новог патријарха Српске православне цркве. Живео је веома скромно и посвећено. Написао је неколико књига, а неке од њих су „Молитве и молбе“, „Да нам буду јаснија нека питања наше вере“, „Живот по Јеванђељу“ и „Пут у живот“. Преминуо је 15. новембра 2009. Сахрањен је у порти манастира Раковице по сопственој жељи.

После ове посете сви смо допунили наша знања, а на повратку до школе смо размењивали утиске. На све нас највећи утисак је оставио мир и спокој у оквиру манастира.

Софија Рајић, V/1

ВИДОВДАН

Видовдан је верски празник кога празнују Српска православна црква и Бугарска православна црква, 28 јуна и један је од највећих српских празника. Спада у непокретне празнике, а по старом календару је 15 јуна. Код Срба је познат под називом Видовдан, а код Бугара Видовден. Значај Видовдана за српски народ проистиче из историјских догађаја који су везани за тај датум. Од свих је најзначајнији Косовски бој,

погибија кнеза Лазара и тзв. пропаст Српског царства па се тог дана, поред светог Амоса од почетка XX века слави и црквени празник Светог великомученика кнеза Лазара и светих српских мученика. Након смрти цара Душана, његов син наследник Урош није био спреман за преузимање моћног царства, а то је увидела српска властела и почела да се свађа за престо. Након пропасти српског царства, истакли су се владари различитих делова Србије. Делови су се осамосталили или су били већ освојени од стране Османлија. Кнеза Лазара су народ и црква поргласили за новог владара Српске кнежевине. Турски цар Мурат је тражио целу Србију без рата или да се српска и турска војска састану на Косовом пољу. Тог датума, 28. јуна 1389. године одиграла се једна од најзначајнијих битака наше историје, „Бој на Косову“. У тој бици је погинула скоро сва српска војска, а од турске је нешто и остало. Осим због тога, Видовдан је и празник словенског бога Световида, који је по некима и српски врховни бог.

Радили Вељко Ђуричић 6₂ и Андреја Пулејковић 6₂

СВЕТИ ВАСИЛИЈЕ ОСТРОШКИ

По предању, 28.12.1610. године у Поповом Пољу, у богобојажљивој породици херцеговачких тежака рођен је Стојан Јовановић.

У страху од данка у крви, а желећи да им син буде учен и писмен, родитељи су га одвели у манастир Завалу у коме се поред стрица, игумана Серафима, учио писменост. Младост је провео у требињском манастиру Тврдош, где се замонашио и добио име Василије. Обилазио је села и градове, проповедао свето Јеванђеље, децу крштавао, младе венчавао. Православни верници су му се радовали, а Турци ругали. Да би се

склонио од њихових очију одлази у царску Русију. Тамо је добио пуно икона књига и новца за народ. По повратку све је поделио црквама и манастирима, а новац сиромасима. Како мржња потурица није престајала, одлучује се за пут у Свету гору где се учи испосничком животу. По повратку са Свете горе на Преображење Господње 1638. године, постаје епископ и митрополит требињски.

Његов живот био је у сталној опасности од Турака. Био је прогањан и клеветан и од римокатоличких мисионара, излаган бахатостима племенских кнезова и непослушних ускочких четовођа. Ипак, стизао је где год су га водили задаци његове архиепископске службе од Мостара, Требиња, Билеће и Херцег Новог до Пљеваља, Мораче, Оногошта и Бјелопавлића.

Када су Турци разорили Тврдош, Василије се преселио у Острошку пећину, која постаје епископска резиденција. У Острошкој пећини прикупили су се преживели монаси и саградили две мале цркве: једну посвећену Ваведену Пресвете Богородице, а другу Часном Животворном крсту.

Са острошких висина Свети Василије је често силазио у народ, учио га и делио са њим и добро и зло. Зато га је народ још за живота сматрао светитељем и одавао му велико поштовање. Српска православна црква слави Светог Василија Острошког 12. маја по грегоријанском календару (29. априла по јулијанском), дан када је своју душу предао Богу.

Његове мошти чувају се у манастиру Острог. У њихову чудотворну моћ исцељења и утехе верују подједнако и хришћани и муслимани. Такве појаве се често и данас дешавају.

Александар Јањић, 6/2

Српски језик

Општинско такмичење

Никола Стокановић, 5/2, 3. место
 Бајић Никола, 5/2, 2. место
 Рајић Софија, 5/1, 2. место
 Томић Петар, 5/3, 3. место
 Наталија генић, 8/2, 2. место

Књижевна олимпијада

Василије Глоговац, 8/1, 2. место
 Наталија Генић, 8/2, 1. место
 Ива Тулимировић, 8/2, 1. место
 Елена Видић, 8/1, 1. место
 Никола Илић, 7/2, 3. место

Градско такмичење

Наталија Генић, 8/2, 2. место
 Рајић Софија, 5/1, 2. место

Књижевна олимпијада

Наталија Генић, 8/2, 1. место
 Ива Тулимировић, 8/2, 2. место
 Елена Видић, 8/1, 3. место
 Василије Глоговац, 8/1, 3. место

Републичко такмичење

Књижевна олимпијада

Наталија Генић, 8/2, 2. место
 Ива Тулимировић, 8/2, 3. место

Биологија

Општинско такмичење

Рајић Софија, 5/1, 2. место
 Матија Милошевић, 5/1, 2. место
 Војислав Адамовић, 6/2, 3. место
 Милица Миљковић, 6/2, 3. место
 Данило Даниловић, 6/2, 3. место
 Теодора Тадић, 6/1, 2. место
 Катарина Андрић, 8/2, 3. место
 Наталија Генић, 8/2, 3. место
 Ива Тулимировић, 8/2, 2. место

Градско такмичење

Теодора Тадић, 6/1, 3. место
 Ива Тулимировић, 8/2, 2. место

ТиО

Општинско такмичење

Јелена Кривокапић, 6/2, 3. место

Хемија

Општинско такмичење

Катарина Андрић, 8/2, 3. место
 Игор Павловић, 7/3, 1. место
 Милица Самарџија, 7/1, 2. место
 Немања Граховац, 7/3, 2. место

Градско такмичење

Игор Павловић, 7/3, 2. место

Математика

Општинско такмичење

Игор Павловић, 7/3 3. место
 Рајић Софија, 5/1, 3. место

Градско такмичење

Игор Павловић, 7/3 3. место

Географија

Општинско такмичење

Наталија Генић, 8/2, 2. место
 Ива Тулимировић, 8/2, 3. место
 Катарина Андрић, 8/2, 2. место
 Марија Лазаревић, 7/2, 2. место
 Никола Илић, 7/2, 2. место

Градско такмичење

Наталија Генић, 8/2, 3. место
 Катарина Андрић, 8/2, 3. место
 Никола Илић, 7/2, 3. место

Енглески језик

Општинско такмичење

Нађа Снегић, 8/1, 3. место
 Тихон Грбић, 8/1, 3. место
 Генић Наталија, 8/2, 3. место
 Миловановић Милица, 8/2, 3. место

Музичка култура

Општинско такмичење

Соло певачи

Нађа Поточник, 3/2, 1. место
 Јана Живковић, 2/3, 2. место
 Вања Буквић, 3/4, 2. место
 Маша Обрадовић, 5/3, 1. место
 Јулија Рајковић, 5/2, 2. место
 Вељко Савић, 5/2, 2. место
 Миа Петковић, 5/2, 3. место

Градско такмичење

Соло певачи

Нађа Поточник, 3/2, 2. место
 Маша Обрадовић, 5/3, 1. место

Физика

Општинско такмичење

Игор Павловић, 7/3 1. место
 Ива Тулимировић, 8/2, 3. место
 Ива Гајић, 6/2, 2. место
 Александар Гајић, 6/2, 2. место

Градско такмичење

Игор Павловић, 7/3 1. место
 Ива Тулимировић, 8/2, 2. место
 Александар Гајић, 6/2, 3. место

Републичко такмичење

Игор Павловић, 7/3 1. место
 Ива Тулимировић, 8/2, 2. место

Историја

Општинско такмичење

Василије Глоговац, 8/1, 3. место
 Данило Даниловић, 6/2, 3. место
 Рајић Софија, 5/1, 3. место
 Богдан Планиншек, 5/3, 2. место

ПРОСЛАВИЛИ СМО СВЕТОГ САВУ

БИСЕРИ СА ЧАСА

**Свим ученицима,
наставничком
колективу,
осталим
радницима,
пријатељима и
сарадницима
школе желимо леп
и пријатан распуст!**

КОРАЦИ

лист Основне школе
„Иван Горан Ковачић“
Београд
Војводе Бране 18а
тел: 011/30-18-264

интернет адреса:
www.skolaigk.edu.rs

e-mail:
skolaigk@beotel.rs

лист излази
два пута
годишње

Штампа:
ПЛАНЕТА ПРИНТ

- ☉ - Чиме се фарба зид? - Молером.
- ☉ - Која чула постоје? - Чуло вида, слуха и чуло очне јабучице.
- ☉ - Који је значај четинара? - Значај је у томе што са њих једемо лешнике.
- ☉ - Срећна слава! - Нема на чему!
- ☉ - За шта служе краћи облици помоћних глагола? - Да не бисмо изговарали дуже.
- ☉ - Која династија је владала Србијом у 19. веку? - Обрадовићи.
- ☉ - Како настаје бисер? - Отворимо шкољку и узмемо бисер.
- ☉ - Како се поздравља за Божић? - Ускрс воскресје!
- ☉ - Ко је паметнији, мушкарци или жене?
- Жене, наравно.
- Како кад оне само пеглају кућу?
- ☉ - Ко је предводио Први српски устанак? - Па Вук Караџић.
- ☉ - Којим словима да пишемо контролни?
- Треба да пишемо писаним словима латинице штампане.

- ☉ Поп Ђира и поп Спира су имали фарму на којој су гајили старе обичаје.
- ☉ Тематику те комедије чине да у Србији купују власт.
- ☉ Мртво море је метафорично значење у пренесеном значењу.
- ☉ Меланија (Поп Ђира и поп Спира) је свирала у хуманитарним скуповима.
- ☉ У градацији се ради да се тежи из тежег у теже.
- ☉ Из семена испадне дрво.
- ☉ Воће је лубеница и парадајз.
- ☉ Написао сам аутобиографију о Светом Сави.
- ☉ Ликови у бајкама су тиквизирани.
- ☉ Глаголи имају службу придева у реченици.
- ☉ Наставнице, да ли је Сунце топлије и од воде у базену?
- ☉ Наставнице, да ли да пишемо нормално или како смо учили?
- ☉ Моја мама се оженио мојим оцем.
- ☉ Пир је владао Египтом у Грчкој.
- ☉ Јели смо рибе
и морске бродове.
- ☉ Ти си смешан зато
што ти се сви смеју.
- ☉ Огњан је посадио
прву бразду.

Директор:

Миомир Драгаш

Уредница:

Мирјана Марковић

Техничка подршка:

Небојша Дабић

Ликовна подршка:

Верица Ђурђевић

Наставничка

редакција:

Снежана Костић Хавари
Наташа Станојковић
и сви наставници и
учитељи који су
ангажовали своје

ученике
или лично
пратили
школски
живот

Ученичка

редакција:

Чланови
новинарске
секције и ученици
чији су радови
објављени

Илустрације

су радови
ученика.

